

BÀI THƯƠNG KHÓ CHÚA NHẬT LỄ LÁ

PASSIO - EXSULTET

NỘI DUNG

I. BÀI THƯƠNG KHÓ CHÚA NHẬT LỄ LÁ

- 1. Bài Thương Khó năm A 05**
- 2. Bài Thương Khó năm B 19**
- 3. Bài Thương Khó năm C 28**

II. PASSIO & EXSULTET

- 1. PASSIO (Gm. Phaolô Nguyễn Văn Hòa) 40**
- 2. PASSIO(ĐCV Thánh Giuse Saigon) 52**
- 3. EXSULTET (ĐCV Thánh Giuse Saigon)..... 65**
- 4. EXSULTET (Gm. Phaolô Nguyễn Văn Hòa) ... 69**

Bài Thương Khó

*Chúa Nhật Lễ Lá
năm A-B-C*

Bài Thương Khó gồm 3 vai:

C. Người kể.

✠ Chúa Giêsu.

S. Thế nhân & Dân chúng.

BÀI ĐỌC **CHÚA NHẬT LỄ LÁ**

☉ BÀI ĐỌC I (Is 50,4-7)

Bài trích sách tiên tri Isaia.

Chúa đã ban cho tôi miệng lưỡi đã được huấn luyện, để tôi biết dùng lời nói nâng đỡ kẻ nhọc nhằn. Mỗi sáng Người đánh thức tôi, Người thức tỉnh tai tôi, để nghe lời Người giáo huấn. Thiên Chúa đã mở tai tôi, mà tôi không cưỡng lại và cũng chẳng thối lui. Tôi đã đưa lưng cho kẻ đánh tôi, đã đưa má cho kẻ giạt râu, tôi đã không che giấu mặt mũi tránh những lời nhạo cười và những người phỉ nhổ tôi. Vì Chúa nâng đỡ tôi, nên tôi không phải hổ thẹn; nên tôi trơ mặt chai như đá, tôi biết tôi sẽ không phải hổ thẹn.

Đó là Lời Chúa.

☉ BÀI ĐỌC II (Pl 2,6-11)

Bài trích thư thánh Phaolô tông đồ gửi tín hữu Phi-líp-phê.

Chúa Giêsu Kitô, tuy là thân phận Thiên Chúa, đã không nghĩ phải dành cho được ngang hàng với Thiên Chúa; trái lại, Người hủy bỏ chính mình, mà nhận lấy thân phận tôi đòi, đã trở nên giống như loài người, với cách thức bề ngoài như một người phàm. Người đã tự hạ mình mà vâng lời cho đến chết, và chết trên thập giá. Vì thế, Thiên Chúa đã tôn vinh Người, và ban cho Người một danh hiệu vượt trên mọi danh hiệu, để khi nghe tên Giêsu, mọi loài trên trời dưới đất và trong địa ngục phải quỳ gối xuống và mọi miệng lưỡi phải tuyên xưng Đức Giêsu Kitô là Chúa để Thiên Chúa Cha được vinh quang.

Đó là Lời Chúa.

BÀI THƯƠNG KHÓ

CHÚA NHẬT LỄ LÁ - NĂM A

(Mt 26,14 - 27,66)

"Sự Thương khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta"

C. Bài Thương Khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta theo thánh Matthêu.

C. Khi ấy, trong nhóm Mười Hai, tên là Giuđa Is-ca-ri-ô đi gặp các thượng tế và thưa với họ :

S. "Các ông cho tôi bao nhiêu tôi nộp Người cho các ông ?"

C. Họ liền ấn định cho ba mươi đồng bạc. Và từ đó hắn tìm dịp thuận tiện để nộp Người. Ngày thứ nhất tuần lễ ăn bánh không men, các môn đệ đến thưa Chúa Giêsu rằng :

S. "Thầy muốn các con sửa soạn cho Thầy ăn Lễ Vượt Qua ở đâu ?"

C. Chúa Giêsu đáp :

✠ "Các con hãy vào thành, đến với một người kia nói rằng : "Thầy bảo, giờ Ta đã gần, Ta sẽ mừng lễ Vượt Qua với các môn đệ tại nhà ông".

C. Các môn đệ làm như Chúa Giêsu truyền và sửa soạn lễ Vượt Qua. Chiều đến, Người ngồi bàn ăn với mười hai môn đệ. Và khi các ông đang ăn, Người nói :

✠ "Thầy nói thật với các con : có một người trong các con sẽ nộp Thầy".

C. Môn đệ rất buồn rầu và từng người bắt đầu hỏi Người :

S. "Thưa Thầy, có phải con không ?"

C. Chúa trả lời rằng :

✘ **"Kẻ giơ tay cùng chắm vào đĩa với Thầy, đó chính là kẻ nộp Thầy. Thực ra Con Người sẽ ra đi như đã chép về Người, nhưng khốn cho kẻ sẽ nộp Con Người ! Thà người đó đừng sinh ra thì hơn !"**

C. Giuđa kẻ phản bội cũng thưa Người rằng :

S. "Thưa Thầy, có phải con chẳng ?"

C. Chúa đáp :

✘ **"Đúng như con nói".**

C. Vậy khi mọi người còn đang ăn, Chúa Giêsu cầm lấy bánh, đọc lời chúc tụng, bẻ ra và trao cho các môn đệ mà phán :

✘ **"Các con hãy cầm lấy mà ăn, vì này là Mình Ta".**

C. Đoạn Người cầm lấy chén, tạ ơn, rồi trao cho các môn đệ mà phán :

✘ **"Tất cả các con hãy uống chén này, vì này là Máu Ta, Máu Tân Ước, sẽ đổ ra cho nhiều người được tha tội. Thầy bảo các con : Từ nay, Thầy sẽ không còn uống chất nho này nữa cho đến ngày Thầy sẽ uống rượu mới cùng các con trong nước Cha Thầy".**

C. Sau khi hát thánh vịnh, Thầy trò liền lên núi Ô-liu. Bấy giờ Chúa Giêsu bảo các ông :

✘ **"Tất cả các con sẽ vấp phạm vì Thầy trong chính đêm nay, vì có lời chép rằng : Ta sẽ đánh chủ chăn, và các chiên trong đoàn sẽ tan tác. Nhưng sau khi Thầy sống lại, Thầy sẽ đến xứ Ga-li-lê-a trước các con".**

C. Phêrô liền thưa :

S. "Dù tất cả vấp phạm vì Thầy, riêng con, con sẽ không bao giờ vấp phạm".

C. Chúa Giêsu đáp :

✘ **"Thầy bảo thật con, chính đêm nay, trước khi gà gáy, con sẽ chối Thầy ba lần".**

C. Phêrô lại thưa :

S. "Dù có phải chết cùng Thầy, con sẽ không chối Thầy".

C. Và tất cả các môn đệ cùng nói như vậy. Rồi Chúa Giêsu cùng đi với các ông đến một chỗ gọi là Giết-sê-ma-ni và Người bảo các môn đệ :

✠ "Các con hãy ngồi đây để Thầy đến đằng kia cầu nguyện".

C. Đoạn Chúa đưa Phêrô và hai người con ông Giê-bê-đê cùng đi, Người bắt đầu cảm thấy buồn bực và sầu não. Lúc ấy, Người bảo các ông :

✠ "Linh hồn Thầy buồn sầu đến nỗi chết được, các con hãy ở lại đây và thức với Thầy".

C. Tiến xa hơn một chút, Người sấp mặt xuống, cầu nguyện và nói :

✠ "Lạy Cha, nếu được, xin cho Con khỏi chén này ! Nhưng đừng như ý Con muốn, một theo ý Cha muốn".

C. Người trở lại cùng các môn đệ và thấy các ông đang ngủ, liền nói với Phêrô :

✠ "Chẳng lẽ các con không thức cùng Thầy được lấy một giờ ư ? Hãy tỉnh thức và cầu nguyện để khỏi lâm cơn cám dỗ : vì tinh thần thì lạnh lẽ, nhưng xác thịt thì yếu đuối".

C. Rồi Người lại đi cầu nguyện lần thứ hai mà rằng :

✠ "Lạy Cha, nếu chén này không thể qua đi được mà Con phải uống, thì xin theo ý Cha".

C. Đoạn Người trở lại và thấy các ông còn ngủ, vì mắt các ông nặng trĩu. Người để mặc các ông và đi cầu nguyện lần thứ ba, vẫn lại những lời như trước. Sau đó Người trở lại với các môn đệ và bảo :

✠ "Bây giờ các con hãy ngủ và nghỉ ngơi đi, này sắp đến giờ Con Người sẽ bị nộp trong tay những kẻ tội lỗi. Các con hãy chỗi dậy. Chúng ta hãy đi : này kẻ nộp Thầy đã tới gần".

C. Người còn đang nói thì đây, Giuđa, một trong mười hai, và cùng y có lũ đông mang gươm giáo gây gộc, do các thượng tế và kỳ lão trong dân sai đến. Vậy tên nội công đã dặn họ ám hiệu này :

S. "Hễ tôi hôn người nào, thì đó chính là Người, các ông hãy bắt lấy".

C. Tức khắc Giuđa tới gần Chúa Giêsu và nói :

S. "Chào Thầy".

C. Và nó hôn Người. Nhưng Chúa Giêsu bảo :

✕ "Hỡi bạn, bạn đến đây làm chi ?"

C. Lúc đó chúng xông tới, tra tay bắt Chúa Giêsu. Ngay sau đó, một trong những người vẫn theo Chúa Giêsu, giơ tay rút gươm và chém tên đầy tớ Thầy thượng tế đứt một tai. Chúa Giêsu liền bảo :

✕ "Con hãy xỏ gươm vào bao : vì tất cả những kẻ dùng gươm sẽ chết vì gươm. Nào con tưởng rằng : Thầy không thể xin Cha Thầy và Ngài sẽ tức khắc gởi đến hơn mười hai cơ binh thiên thần sao ? Mà như thế thì làm sao ứng nghiệm lời Kinh Thánh bảo : Sự thế phải như vậy ?"

C. Lúc đó Chúa Giêsu nói cùng đám đông rằng :

✕ "Các người cầm gươm giáo gây gộc đi bắt Ta như bắt tên cướp ư ? Hằng ngày Ta ngồi trong đền thờ giữa các người mà các người không bắt Ta. Nhưng tất cả sự đó xảy ra là để ứng nghiệm lời các tiên tri đã chép".

C. Bấy giờ các môn đệ bỏ Người mà chạy trốn hết. Những kẻ đã bắt Chúa Giêsu điệu Người đến Thầy thượng tế Cai-pha. Nơi đây các luật sĩ và kỳ lão đã hội họp. Phêrô theo Người xa xa cho tới dinh Thầy thượng tế. Rồi ông vào trong dinh ngồi cùng bọn đầy tớ xem việc xảy ra thế nào.

Vậy các thượng tế và tất cả công nghị tìm chứng gian cáo Chúa Giêsu để lên án xử tử Người. Và họ đã không tìm được, mặc dầu đã có một số đông chứng nhân ra mắt. Sau cùng hai người làm chứng gian đến khai rằng :

- S.** "Người này đã nói : Ta có thể phá đền thờ Thiên Chúa và xây cất lại trong ba ngày".
- C.** Bấy giờ Thầy thượng tế đứng lên nói :
- S.** "Ông không trả lời gì về các điều những người này đã cáo ông ư?"
- C.** Nhưng Chúa Giêsu làm thinh, nên Thầy thượng tế bảo Người :
- S.** "Nhân danh Thiên Chúa hằng sống, ta truyền cho ông hãy nói cho chúng ta biết : Ông có phải là Đấng Kitô Con Thiên Chúa không?"
- C.** Chúa Giêsu trả lời :
- ✠ "Ông đã nói đúng. Nhưng Ta nói thật với các ông : rồi đây các ông sẽ xem thấy Con Người ngự bên hữu Đấng Toàn Năng và sẽ đến trên đám mây".**
- C.** Bấy giờ Thầy thượng tế xé áo mình ra và nói :
- S.** "Nó đã nói lộng ngôn : chúng ta còn cần gì đến nhân chứng nữa ? Đấy các ngài vừa nghe lời lộng ngôn. Các ngài nghĩ sao?"
- C.** Họ đáp lại :
- S.** "Nó đáng chết!"
- C.** Bấy giờ chúng nhổ vào mặt Người, đấm đánh Người, lại có kẻ tát và Người mà nói rằng :
- S.** "Hỡi Kitô, hãy bói xem, ai đánh ông đó?"
- C.** Còn Phêrô ngồi ở ngoài sân. Một đầy tớ gái lại gần và nói :
- S.** "Ông nữa, ông cũng đã theo Giêsu người Ga-li-lê-a".
- C.** Nhưng ông chối trước mặt mọi người mà rằng :
- S.** "Tôi không hiểu chị muốn nói gì?"
- C.** Khi ông lui ra đến cổng, một đầy tớ gái khác thấy ông, liền nói với những người ở đó :
- S.** "Ông này cũng theo Giêsu người Na-gia-rét".
- C.** Ông thề mà chối rằng :

S. "Tôi không biết người ấy".

C. Một lúc sau mấy người đứng đó lại gần mà nói với Phêrô rằng :

S. "Đúng rồi, người cũng thuộc bọn ấy. Vì chính giọng nói của người tiết lộ tông tích người".

C. Bấy giờ ông rửa mà thề rằng : ông không hề biết người ấy. Tức thì gà gáy. Phêrô nhớ lại lời Chúa Giêsu đã nói : "Trước khi gà gáy, con sẽ chối Ta ba lần", và ông ra ngoài khóc lóc thảm thiết.

Trời vừa sáng, các thượng tế và kỳ lão trong dân hội họp bày mưu giết Chúa Giêsu. Họ trói Người và điệu đi nộp cho tổng trấn Phong-xi-ô Phi-la-tô. Bấy giờ Giuđa kẻ nộp Người, thấy Người bị kết án thì hối hận, đem ba mươi đồng bạc trả lại cho các thượng tế và kỳ lão mà nói rằng :

S. "Tôi đã phạm tội vì nộp máu người công chính".

C. Nhưng họ trả lời :

S. "Can chi đến chúng tôi ! Mặc kệ anh !"

C. Anh ta ném những đồng bạc đó vào trong đền thờ và ra đi thất cổ. Các thượng tế lượm lấy bạc đó và nói :

S. "Không nên để bạc này vào kho vì là giá máu".

C. Sau khi bàn bạc, họ lấy tiền đó mua thửa ruộng của người thợ gốm làm nơi chôn cất những người ngoại kiều. Bởi thế cho đến ngày nay ruộng ấy được gọi là Ha-sel-đa-ma, nghĩa là ruộng máu. Như vậy là ứng nghiệm lời tiên tri Giê-rê-mi-a nói : "Chúng đã lấy ba mươi đồng bạc là giá do con cái Israel đã mặc cả mà bán Đấng cao trọng. Và họ mang tiền đó mua ruộng của người thợ gốm như lời Chúa đã truyền cho tôi".

Vậy Chúa Giêsu đứng trước quan tổng trấn và quan hỏi Người rằng :

S. "Ông có phải là vua dân Do Thái không ?"

C. Chúa Giêsu đáp :

✠ **"Ông nói đúng".**

C. Nhưng khi các thượng tế và kỳ lão tố cáo Người thì Người không trả lời chi cả. Bấy giờ Phi-la-tô bảo Người :

S. "Ông không nghe thấy tất cả những điều họ tố cáo ông sao ?"

C. Chúa Giêsu cũng không đáp lại về một điều nào, khiến quan tổng trấn hết sức ngạc nhiên. Vào mỗi dịp lễ trọng, quan tổng trấn có thói quen phóng thích cho dân một người tù tùy ý họ xin. Lúc ấy có một phạm nhân nổi tiếng tên là Ba-ra-ba. Vậy Phi-la-tô nói với dân chúng đã tụ tập lại đó rằng :

S. "Các người muốn ta phóng thích ai, Ba-ra-ba hay Giêsu mà người ta vẫn gọi là Kitô ?"

C. Quan biết rõ chỉ vì ghen ghét mà chúng đã nộp Người. Vậy trong khi quan ngồi xét xử, bà vợ sai người nói cùng quan rằng :

S. "Xin ông đừng can thiệp gì đến vụ người công chính ấy, vì hôm nay trong một giấc chiêm bao, tôi đã phải đau khổ rất nhiều vì người ấy".

C. Nhưng các thượng tế và kỳ lão xúi giục dân xin tha Ba-ra-ba và giết Chúa Giêsu. Quan lại lên tiếng hỏi họ :

S. "Trong hai người đó, các người muốn ta phóng thích ai?"

C. Họ thưa :

S. "Ba-ra-ba !"

C. Phi-la-tô hỏi :

S. "Vậy đối với Giêsu gọi là Kitô ta phải làm gì ?"

C. Họ đồng thanh đáp :

S. "Đóng đinh nó đi !"

C. Bấy giờ Phi-la-tô thấy mất công lại thêm náo động, nên ông lấy nước rửa tay trước mặt dân chúng và nói :

S. "Ta vô can về máu người công chính này, mặc kệ các người".

C. Toàn dân đáp :

S. "Hãy để cho máu nó đổ trên chúng tôi và trên con cái chúng tôi".

C. Bấy giờ quan phóng thích Ba-ra-ba cho họ, còn Chúa Giêsu thì trao cho họ đánh đòn, rồi đem đi đóng đinh vào thập giá. Bấy giờ lính tổng trấn liền điệu Chúa Giêsu vào trong công đường và tập hợp cả cơ đội lại chung quanh Người. Họ lột áo Người ra, khoác cho Người một áo choàng đỏ, rồi quấn một vòng gai đặt trên đầu Người và trao vào tay mặt Người một cây sậy, họ quỳ gối trước mặt Người mà nhạo báng rằng :

S. "Tâu vua dân Do Thái !"

C. Đoạn họ khắc nhổ vào Người và lấy cây sậy đập trên đầu Người. Khi đã chế nhạo Người xong, họ lột áo choàng đỏ ra, mặc y phục cũ lại cho Người và điệu Người đi đóng đinh vào thập giá.

Lúc đi ra, họ gặp một người thành Sy-rê-nê tên là Si-mon, liền bắt ông vác đỡ thánh giá cho Người. Họ đi đến một nơi gọi là Gol-gotha, nghĩa là Núi Sọ. Họ cho Người uống rượu hoà với mật đắng, Người chỉ nếm qua nhưng không muốn uống. Khi đã đóng đinh Người trên thập giá rồi, họ rút thăm chia nhau áo Người, để ứng nghiệm lời tiên tri rằng : "Chúng đã chia nhau áo Ta, còn áo ngoài của Ta, chúng đã bắt thăm".

Rồi họ ngồi lại canh Người. Họ cũng đặt trên đầu Người bản án viết như sau : "Người này là Giêsu, vua dân Do Thái". Lúc ấy, cùng với Người, họ đóng đinh hai tên trộm cướp, một tên bên hữu, một tên bên tả. Những người đi ngang qua, lắc đầu chế giễu Người và nói :

S. "Kìa, người là kẻ phá đền thờ và xây cất lại trong ba ngày, hãy tự cứu mình đi, nếu là con Thiên Chúa, thì hãy xuống khỏi thập giá đi !"

C. Các thượng tế cùng luật sĩ và kỳ lão cũng chế nhạo Người rằng :

S. "Nó đã cứu được kẻ khác mà không cứu nổi chính mình ! Nếu nó là vua Do Thái, thì bây giờ hãy xuống khỏi thập giá đi để chúng ta sẽ tin nó. Nó đã trông cậy Thiên Chúa, nếu Ngài thương nó thì bây giờ Ngài hãy cứu nó, vì nó nói : "Ta là Con Thiên Chúa !".

C. Cả những tên cướp bị đóng đinh trên thập giá với Người cũng nhục mạ Người như thế.

Từ giờ thứ sáu đến giờ thứ chín, khắp cả xứ đều tối tăm mù mịt. Vào khoảng giờ thứ chín thì Chúa Giêsu kêu lớn tiếng :

✠ **"Ê-li, Ê-li, La-ma sa-bac-tha-ni!"**

C. Nghĩa là :

✠ **"Lạy Chúa tôi, lạy Chúa tôi ! Sao Chúa bỏ tôi!"**

C. Có mấy người đứng đó nghe vậy nói rằng :

S. "Nó gọi tiên tri Ê-li-a".

C. Lập tức một người trong bọn chạy đi lấy một miếng bọt biển, nhúng đầy giấm và cuốn vào đầu cây sậy và đưa lên cho Người uống. Nhưng có kẻ lại bảo :

S. "Hãy chờ xem Ê-li-a có đến cứu nó không?".

C. Đoạn Chúa Giêsu lại kêu lên lớn tiếng và trút hơi thở.

(Quý gọi thỉnh lặng trong giây lát)

C. Bỗng nhiên màn trong đền thờ xé ra làm đôi từ trên xuống dưới, đất chuyển động, đá nứt ra. Các mồ mả mở tung và xác của nhiều vị thánh đã qua đời được sống lại. Và sau khi Chúa sống lại, họ ra khỏi mồ, vào thành thánh và hiện ra cùng nhiều người. Còn viên sĩ quan và những kẻ cùng ông canh giữ Chúa Giêsu, sợ hãi và nói :

S. "Đúng người này là Con Thiên Chúa".

C. Ở đó cũng có nhiều phụ nữ đứng xa xa; họ là những người đã theo giúp Chúa Giêsu từ xứ Ga-li-lê-a. Trong số đó có Maria Ma-đa-lê-na, Maria mẹ của Gia-cô-bê và Giuse, và mẹ các người con của Giê-bê-đê. Tới chiều có một người giàu sang quê ở A-ri-ma-thi-a tên là Giuse, cũng đã làm môn đệ Chúa Giêsu, ông đi gặp Phi-la-tô và xin xác Chúa Giêsu. Bấy giờ Phi-la-tô truyền giao xác cho ông.

Vậy ông Giuse lấy xác, liệm trong một khăn sạch, và đặt trong mộ mà ông đã cho đục trong đá, rồi ông lăn một tảng đá lớn lấp cửa mộ lại và ra về. Còn Maria Ma-đa-lê-na và bà Maria kia cùng ngồi đó

nhìn vào mộ. Hôm sau, tức là sau ngày chuẩn bị mừng lễ, các thượng tế và biệt phái đến dinh Phi-la-tô trình rằng :

S. "Thưa Ngài, chúng tôi nhớ, lúc sinh thời tên bịp bợm ấy có nói : 'Sau ba ngày, Ta sẽ sống lại'. Vậy xin ngài truyền lệnh cho canh mộ đến ngày thứ ba, kéo môn đệ nó lấy trộm xác rồi phao đồn với dân chúng rằng : Người đã từ cõi chết sống lại ! Và như thế, sự gian dối này lại còn tai hại hơn trước".

C. Phi-la-tô trả lời :

S. "Các ông đã có lính canh thì cử đi canh như ý".

C. Họ liền đi và đóng ấn niêm phong tảng đá và cắt lính canh giữ mộ.

Đó là lời Chúa.

BÀI NGẮN

C. Bài thương khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, theo Thánh Matthêu.

C. Khi ấy, Chúa Giêsu đứng trước quan tổng trấn và quan hỏi Người rằng :

S. “Ông có phải là vua dân Do Thái không ?”

C. Chúa Giêsu đáp :

✠ “Ông nói đúng!”

C. Nhưng khi các thượng tế và kỳ lão tố cáo Người thì Người không trả lời chi cả. Bấy giờ Phi-la-tô bảo Người:

✠ “Ông không nghe thấy tất cả những điều họ tố cáo ông sao ?”

C. Chúa Giêsu cũng không đáp lại về một điều nào, khiến quan tổng trấn hết sức ngạc nhiên. Vào mỗi dịp lễ trọng, quan tổng trấn có thói quen phóng thích cho dân một người tù tùy ý họ xin. Lúc ấy có một phạm nhân nổi tiếng tên là Ba-ra-ba. Vậy Phi-la-tô nói với dân chúng đã tụ tập lại đó rằng :

S. “Các người muốn Ta phóng thích ai, Ba-ra-ba hay Giêsu mà người ta vẫn gọi là Kitô ?”

C. Quan biết rõ chỉ vì ghen ghét mà chúng đã nộp Người. Vậy trong khi quan ngồi xét xử, bà vợ sai người nói cùng quan rằng :

S. “Xin ông đừng can thiệp gì đến vụ người công chính ấy, vì hôm nay trong một giấc chiêm bao, tôi đã phải đau khổ rất nhiều vì người ấy”.

C. Nhưng các thượng tế và kỳ lão xúi giục dân xin tha Ba-ra-ba và giết Chúa Giêsu. Quan lại lên tiếng hỏi họ :

S. “Trong hai người đó các người muốn ta phóng thích ai ?”

C. Họ thưa :

S. "Ba-ra-ba !"

C. Phi-la-tô hỏi :

S. "VẬY ĐỐI VỚI GIÊSU GỌI LÀ KITÔ TA PHẢI LÀM GÌ ?"

C. Họ đồng thanh đáp :

S. "ĐÓNG ĐINH NÓ ĐI !"

C. Quan lại hỏi :

S. "NHƯNG NGƯỜI NÀY ĐÃ LÀM GÌ NÊN TỘI ?"

C. Chúng càng la to :

S. "ĐÓNG ĐINH NÓ ĐI !"

C. Bấy giờ Phi-la-tô thấy mất công, lại thêm náo động, nên ông lấy nước rửa tay trước mặt dân chúng và nói :

S. "TA VÔ CAN VỀ MÁU NGƯỜI CÔNG CHÍNH NÀY, MẶC KỆ CÁC NGƯỜI".

C. Toàn dân đáp:

S. "HÃY ĐỂ CHO MÁU NÓ ĐỔ TRÊN CHÚNG TÔI VÀ TRÊN CON CÁI CHÚNG TÔI".

C. Bấy giờ quan phóng thích Ba-ra-ba cho họ, còn Chúa Giêsu thì trao cho họ đánh đòn, rồi đem đi đóng đinh vào thập giá. Bấy giờ lính tổng trấn liền điệu Chúa Giêsu vào trong công đường và tập hợp cả cơ đội lại chung quanh Người. Họ lột áo Người ra, khoác cho Người một áo choàng đỏ, rồi quấn một vòng gai đặt trên đầu Người và trao vào tay mặt Người một cây sậy, họ quỳ gối trước mặt Người mà nhạo báng rằng :

S. "TÀU VUA DÂN DO THÁI !".

C. Đoạn họ khạc nhổ vào Người và lấy cây sậy đập trên đầu Người. Khi đã chế nhạo Người xong, họ lột áo choàng đỏ ra, mặc y phục cũ lại cho Người và điệu Người đi đóng đinh vào thập giá.

Lúc đi ra, họ gặp một người thành Sy-rê-nê tên là Si-mon, liền bắt ông vác đỡ thánh giá cho Người. Họ đi đến một nơi gọi là Gol-go-

tha, nghĩa là Núi Sọ. Họ cho Người uống rượu hòa với mật đắng, Người chỉ nếm qua nhưng không muốn uống. Khi đã đóng đinh Người trên thập giá rồi, họ rút thăm chia nhau áo Người, để ứng nghiệm lời tiên tri rằng : “Chúng đã chia nhau áo Ta, còn áo ngoài của Ta, chúng đã bắt thăm”. Rồi họ ngồi lại canh Người. Họ cũng đặt trên đầu Người bản án viết như sau : “Người này là Giêsu, vua dân Do Thái”. Lúc ấy, cùng với Người, họ đóng đinh hai tên trộm cướp, một tên bên hữu, một tên bên tả. Những người đi ngang qua, lắc đầu chế giễu Người và nói :

S. “Kìa, người là kẻ phá đền thờ và xây cất lại trong ba ngày, hãy tự cứu mình đi, nếu là Con Thiên Chúa, thì hãy xuống khỏi thập giá đi”.

C. Các thượng tế cùng luật sĩ và kỳ lão cũng chế nhạo Người rằng :

S. “Nó đã cứu được kẻ khác mà không cứu nổi chính mình ! Nếu nó là vua dân Do Thái, thì bây giờ hãy xuống khỏi thập giá đi để chúng ta sẽ tin nó. Nó đã trông cậy Thiên Chúa, nếu Ngài thương nó thì bây giờ Ngài hãy cứu nó, vì nó nói : “Ta là Con Thiên Chúa !”

C. Cả những tên cướp bị đóng đinh trên thập giá với Người cũng nhục mạ Người như thế. Từ giờ thứ sáu đến giờ thứ chín, khắp cả xứ đều tối tăm mù mịt. Vào khoảng giờ thứ chín thì Chúa Giêsu kêu lớn tiếng :

✠ “Ê-li, Ê-li, La-ma sa-bac-tha-ni !”

C. Nghĩa là :

✠ “Lạy Chúa tôi, lạy Chúa tôi ! Sao Chúa bỏ tôi !”

C. Có mấy người đứng đó nghe vậy nói rằng:

S. “Nó gọi tiên tri Ê-li-a”.

C. Lập tức một người trong bọn chạy đi lấy một miếng bọt biển, nhúng đầy giấm và cuốn vào đầu cây sậy và đưa lên cho Người uống. Nhưng có kẻ lại bảo :

S. “Hãy chờ xem Ê-li-a có đến cứu nó không ?”

C. Đoạn Chúa Giêsu lại kêu lên lớn tiếng và trút hơi thở.

(Quý gọi thỉnh lặng trong giây lát)

C. Bỗng nhiên màn trong đền thờ xé ra làm đôi từ trên xuống dưới, đất chuyển động, đá nứt ra. Các mồ mả mở tung và xác của nhiều vị thánh đã qua đời được sống lại. Và sau khi Chúa sống lại, họ ra khỏi mồ, vào thành thánh và hiện ra cùng nhiều người. Còn viên sĩ quan và những kẻ cùng ông canh giữ Chúa Giêsu, thấy đất chuyển động và các sự xảy ra thì thất kinh sợ hãi và nói :

S. “Đúng người này là Con Thiên Chúa”.

C. Ở đó cũng có nhiều phụ nữ đứng xa xa; họ là những người đã theo giúp Chúa Giêsu từ xứ Ga-li-lê-a. Trong số đó có Maria Ma-đa-lê-na, Maria mẹ của Gia-cô-bê và Giuse, và mẹ các người con của Giê-bê-đê. Tới chiều có một người giàu sang quê ở A-ri-ma-thi-a tên là Giuse, cũng đã làm môn đệ Chúa Giêsu, ông đi gặp Phi-la-tô và xin xác Chúa Giêsu. Bấy giờ Phi-la-tô truyền giao xác cho ông.

Vậy ông Giuse lấy xác, liệm trong một khăn sạch, và đặt trong mộ mà ông đã cho đục trong đá, rồi ông lăn một tảng đá lớn lấp cửa mộ lại và ra về. Còn Maria Ma-đa-lê-na và bà Maria kia cùng ngồi đó nhìn vào mộ.

Hôm sau, tức là sau ngày chuẩn bị mừng lễ, các thượng tế và biệt phái đến dinh Phi-la-tô trình rằng :

S. “Thưa ngài, chúng tôi nhớ, lúc sinh thời tên bịp bợm ấy có nói : ‘Sau ba ngày, Ta sẽ sống lại’. Vậy xin ngài truyền lệnh cho canh mộ đến ngày thứ ba, kéo môn đệ nó lấy trộm xác rồi phao đồn với dân chúng rằng : ‘Người đã từ cõi chết sống lại !’ Và như thế, sự gian dối này lại còn tai hại hơn trước”.

C. Phi-la-tô trả lời :

S. “Các ông đã có lính canh thì cứ đi mà canh như ý”.

C. Họ liền đi và đóng ấn niêm phong tảng đá và cắt lính canh giữ mộ.

Đó là lời Chúa.

BÀI THƯƠNG KHÓ

CHÚA NHẬT LỄ LÁ - NĂM B

(Mc 14,1 - 15,47)

"Sự Thương khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta"

C. Bài Thương Khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, theo thánh Marcô.

C. Hai ngày trước lễ Vượt Qua và Tuần lễ ăn bánh không men, các thượng tế và luật sĩ tìm mưu bắt giết Chúa Giêsu. Họ bảo nhau rằng:

S. "Đừng làm trong ngày lễ, kẻo sinh náo động trong dân".

C. Khi Chúa đang dùng cơm ở Bê-ta-ni-a trong nhà ông Si-mon tạt phong, thì có một người phụ nữ mang đến một bình ngọc đựng dầu thơm rất quý giá. Đập vỡ bình, bà đổ dầu thơm trên đầu Người. Có mấy người khó chịu nghĩ thầm rằng : Làm gì mà phí dầu thơm như vậy ? Dầu này có thể bán được hơn ba trăm đồng bạc để bố thí cho kẻ nghèo khó. Và họ nặng lời với bà đó. Nhưng Chúa Giêsu bảo :

✠ **"Hãy để mặc bà, sao các ông lại làm cực lòng bà? Bà vừa làm cho Ta một việc rất tốt. Vì bao giờ các ông cũng có những kẻ nghèo ở bên mình và các ông có thể làm phúc cho họ lúc nào tùy ý, nhưng Ta, các ông không có Ta ở luôn với đâu. Làm được gì thì bà đã làm, bà đã xức dầu thơm có ý tẩm liệm xác Ta trước.**

Ta bảo thật các ông : Trong khắp thế giới, Phúc âm này rao giảng đến đâu thì người ta cũng sẽ thuật lại việc bà mới làm để nhớ bà".

C. Khi ấy, Giuđa Is-ca-ri-ô một trong nhóm Mười Hai đến tìm các thượng tế để tình nguyện nộp Người cho họ. Nghe vậy, họ mừng rỡ và họ liền hứa cho nó tiền. Và nó tìm dịp tiện để nộp Người.

Ngày thứ nhất trong tuần lễ ăn bánh không men là ngày giết chiên mừng lễ Vượt Qua, các môn đệ thưa Người :

S. "Thầy muốn chúng con đi dọn cho Thầy ăn lễ Vượt Qua tại đâu?"

C. Người liền sai hai môn đệ đi và dặn rằng :

✠ "Các con hãy vào thành, và nếu gặp một người mang vò nước thì hãy đi theo người đó. Hễ người ấy vào nhà nào thì các con hãy nói với chủ nhà rằng : Thầy sai chúng tôi hỏi : 'Căn phòng Ta sẽ ăn lễ Vượt Qua với các môn đệ ở đâu ?' Và chủ nhà sẽ chỉ cho các con một căn phòng rộng rãi dọn sẵn sàng và các con hãy sửa soạn cho chúng ta ở đó".

C. Hai môn đệ ra đi vào thành và thấy mọi sự như Người đã bảo và hai ông dọn lễ Vượt Qua. Chiều đến, Người cùng Mười Hai môn đệ tới. Và khi mọi người đang ngồi ăn, thì Chúa Giêsu nói :

✠ "Ta bảo thật các con, một trong các con đang ngồi ăn cùng Ta, sẽ nộp Ta".

C. Các ông đều buồn rầu và lần lượt từng người thưa Ngài :

S. "Thưa Thầy, có phải con không?"

C. Người đáp :

✠ "Là một trong mười hai, kẻ cùng chấm một đĩa với Thầy. Con Người phải ra đi như đã chép về Người, nhưng khốn cho kẻ nộp Con Người. Thà nó đừng sinh ra thì hơn".

C. Đang khi họ ăn, Chúa Giêsu cầm lấy bánh, đọc lời chúc tụng, bẻ ra và trao cho các ông mà phán :

✠ "Các con hãy cầm lấy, này là Mình Ta".

C. Rồi Người cầm lấy chén, tạ ơn, trao cho các ông và mọi người đều uống. Và Người bảo các ông :

✠ "Này là Máu Ta, Máu tân ước sẽ đổ ra cho nhiều người. Ta bảo thật các con : Ta sẽ chẳng còn uống rượu nho này nữa cho đến ngày Ta sẽ uống rượu mới trong nước Thiên Chúa".

C. Sau khi hát Thánh vịnh, Thầy trò đi lên núi Cây Dầu, Chúa Giêsu bảo các ông :

✠ **"Đêm nay, tất cả các con sẽ vấp phạm vì Thầy, vì có lời chép rằng : ta sẽ đánh chủ chăn và đoàn chiên sẽ tan tác. Nhưng sau khi Thầy sống lại, Thầy sẽ đến xứ Ga-li-lê-a trước các con".**

C. Phêrô thưa Người :

S. "Dù tất cả vấp phạm vì Thầy, nhưng con thì không".

C. Chúa Giêsu bảo ông :

✠ **"Thầy bảo thật con : Hôm nay, nội đêm này, trước khi gà gáy hai lần, con đã chối Thầy ba lần".**

C. Nhưng Phêrô càng lên giọng cương quyết hơn mà rằng :

S. "Không, dầu phải chết với Thầy, con cũng sẽ không chối Thầy".

C. Và tất cả đều nói như vậy. Đi đến một vườn kia tên là Giết-sê-ma-ni, Người bảo các môn đệ :

✠ **"Các con hãy ngồi lại đây trong khi Thầy đi cầu nguyện".**

C. Rồi Người đem Phêrô, Gia-cô-bê và Gioan theo Người và Người bắt đầu kinh sợ và buồn sầu. Người liền bảo các ông :

✠ **"Linh hồn Thầy buồn đến chết được, các con hãy ở lại đây và tỉnh thức".**

C. Tiến xa hơn một chút, Người phục xuống đất và cầu xin :

✠ **"Nếu có thể được thì xin cho qua khỏi giờ này".**

C. Và Người cầu nguyện rằng :

✠ **"Ab-ba, Lạy Cha, Cha có thể làm được mọi sự, xin cất chén này khỏi con ! Nhưng không theo ý con muốn, một theo ý Cha".**

C. Người trở lại và thấy các ông đang ngủ, nên nói với Phêrô :

✠ **"Si-mon, con ngủ ư ? Con không có sức thức được một giờ sao ? Hãy tỉnh thức và cầu nguyện để khỏi sa chước cám dỗ, vì tinh thần thì lạnh lẽ, còn xác thịt thì yếu đuối".**

C. Rồi Người đi khỏi đó và cầu nguyện cùng lời như trước. Khi trở lại lần nữa và thấy các ông còn ngủ (vì mắt các ông nặng trĩu) và các ông không còn biết thưa Người làm sao. Lần thứ ba, Người trở lại và bảo :

✠ **"Bây giờ các con hãy ngủ và nghỉ ngơi đi. Thế là xong ! Giờ đã đến, nay Con Người sắp bị nộp trong tay những kẻ tội lỗi. Thôi ! Hãy chỗi dậy, chúng ta đi, kẻ nộp Thầy đã tới nơi".**

C. Người còn đang nói thì Giuđa Is-ca-ri-ô, một trong nhóm Mười Hai đến, cùng đi với một toán đông mang gươm giáo và gậy gộc do các thượng tế, luật sĩ và kỳ lão sai đến. Trước đó, tên phản bội đã ra hiệu cho chúng rằng :

S. "Hễ tôi hôn mặt ai, thì đó chính là Ngài, các ông cứ bắt lấy và điệu đi cho cẩn thận".

C. Vừa đến, nó liền tới gần Người mà nói :

S. "Chào Thầy".

C. Và nó hôn Người. Và chúng tra tay bắt Người. Nhưng một người trong những kẻ đứng xung quanh rút gươm chém tên đầy tớ Thầy thượng tế đứt một tai. Chúa Giêsu nói với chúng rằng :

✠ **"Các người cầm gươm giáo gây gộc đi bắt Ta như bắt tên cướp ! Hằng ngày, Ta ở giữa các người, giảng dạy trong đền thờ mà sao các người không bắt Ta. Nhưng thế là để ứng nghiệm lời Kinh Thánh".**

C. Bấy giờ môn đệ bỏ Người và trốn đi hết. Có một thanh niên theo Người, mình chỉ quấn một tấm khăn, họ túm anh ta, nhưng anh ta bỏ lại tấm khăn và chạy trốn mình trần.

Chúng điệu Chúa Giêsu đến Thầy thượng tế, các tư tế, luật sĩ và kỳ lão hội lại đông đủ. Còn Phêrô theo Người xa xa đến tận trong dinh thượng tế và ngồi sưởi lửa với đám đầy tớ. Vậy các Thầy thượng tế và toàn thể công nghị tìm một chứng cáo Chúa Giêsu để giết Người, song họ không tìm ra. Có nhiều kẻ đã cáo gian Người, nhưng các chứng đó không hợp nhau. Tuy nhiên có nhiều kẻ đứng lên làm chứng gian cho Người rằng :

- S.** "Chúng tôi đã nghe nó nói : Ta sẽ phá hủy đền thờ này do tay loài người làm ra, và trong ba ngày, Ta sẽ xây lại một đền thờ khác không bởi tay loài người làm ra".
- C.** Nhưng chứng cứ của họ cũng không hợp nhau. Khi ấy, Thầy thượng tế đứng lên giữa công nghị hỏi Chúa Giêsu rằng :
- S.** "Sao ông không trả lời gì về những điều các người này tố cáo ông".
- C.** Nhưng Người vẫn thinh lặng và không đáp lại gì. Thầy thượng tế lại hỏi :
- S.** "Ông có phải là Đấng Kitô Con Thiên Chúa đáng chúc tụng chăng?"
- C.** Chúa Giêsu đáp :
- ✠ "Phải, chính Ta ! Rồi các ông sẽ thấy Con Người ngồi bên hữu Đấng Toàn Năng và ngự đến trên đám mây".**
- C.** Thầy thượng tế liền xé áo mình ra và nói :
- S.** "Chúng ta còn cần chi đến nhân chứng nữa ? Các ông đã nghe lời nói lộng ngôn, các ông nghĩ sao ?"
- C.** Ai nấy đều lên án Người đáng chết. Rồi có kẻ bắt đầu nhổ vào Người, che mặt Người và đánh đấm Người mà rằng :
- S.** "Hãy đoán xem !"
- C.** Và bọn thủ hạ vả mặt Người.
- Phêrô đang ở ngoài sân tiền đường, thì có một đầy tớ gái của thượng tế đến, thấy Phêrô đang sưởi, thì nhìn ông và nói :
- S.** "Ông cũng theo Giêsu, người Na-gia-rét".
- C.** Nhưng ông chối phắt mà rằng :
- S.** "Tôi không biết, tôi không hiểu cô muốn nói gì".
- C.** Rồi ông đi ra ngoài phía trước tiền đường, và gà liên gáy. Lần nữa người đầy tớ thấy ông, liền nói với những người xung quanh rằng :
- S.** "Ông này thuộc bọn đó".

C. Nhưng ông lại chối. Một lúc sau, những người ở đó lại nói với Phêrô rằng :

S. "Đúng ông thuộc bọn đó, vì cả ông cũng là người Ga-li-lê-a".

C. Ông liền nguyên rửa nặng lời và thề rằng :

S. "Tôi không biết người mà các ông nói đó".

C. Tức thì gà gáy lần thứ hai. Và Phêrô nhớ lại lời Chúa Giêsu đã bảo ông : "Trước khi gà gáy hai lần, con đã chối Ta ba lần". Và ông liền than khóc.

Vừa tảng sáng, các thượng tế hội nghị với các kỳ lão, luật sĩ và toàn thể công nghị. Họ đã trói Chúa Giêsu và giải nộp Người cho Phi-la-tô. Phi-la-tô hỏi Người :

S. "Ông có phải là vua dân Do Thái không?"

C. Chúa Giêsu đáp :

✠ "Ông nói đúng!"

C. Và các Thầy thượng tế tố cáo Người nhiều điều. Phi-la-tô lại hỏi Người rằng :

S. "Ông không trả lời gì ư? Hãy coi họ tố cáo ông biết bao nhiêu điều".

C. Nhưng Chúa Giêsu không trả lời gì thêm, khiến Phi-la-tô ngạc nhiên. Vào mỗi dịp lễ, quan có thói quen phóng thích cho dân một người tù tùy ý họ xin. Bấy giờ trong khám có tên Ba-ra-ba bị giam cùng với những kẻ phiến loạn, vì chúng đã giết người trong cuộc khởi loạn. Dân chúng tiến lên Phi-la-tô xin ân xá theo như quan quen làm. Vậy Phi-la-tô hỏi :

S. "Các người có muốn ta phóng thích cho các người Vua dân Do Thái không?"

C. (Vì quan đã biết rõ do lòng ghen tương mà các thượng tế nộp Người). Nhưng dân xin quan phóng thích Ba-ra-ba cho họ. Phi-la-tô bảo dân chúng rằng :

S. "Các người muốn ta làm gì cho vua dân Do Thái?"

C. Nhưng chúng lại kêu lên :

S. "Đóng đinh nó đi !"

C. Phi-la-tô đáp lại :

S. "Người này đã làm gì nên tội".

C. Song chúng càng la to hơn :

S. "Đóng đinh nó đi !"

C. Sau cùng Phi-la-tô muốn vừa lòng dân, liền tha Ba-ra-ba và trao Chúa Giêsu cho chúng đánh đòn và đóng đinh vào thập giá. Quân lính điệu Người vào sân tiền đường và tập hợp cơ đội lại. Chúng mặc áo choàng đỏ cho Người, rồi quấn một vòng gai đặt trên đầu Người. Đoạn chào Người rằng :

S. "Tâu vua dân Do Thái."

C. Rồi chúng lấy cây sậy đánh đầu Người, khắc nhử vào Người và quì gối triều bái Người. Khi đã nhạo cười Người, chúng lột áo choàng đỏ ra, mặc y phục lại cho Người và chúng điệu Người đi đóng đinh vào thập giá.

Chúng gặp một người qua đường, tên là Si-mon, quê ở Sy-rê-nê, là thân phụ của A-lê-xan-đrô và Rô-phô vừa ở ngoài đồng về, chúng bắt ông vác đỡ thập giá cho Người. Chúng điệu Người đến nơi kia gọi là Gol-go-tha, nghĩa là Núi Sọ. Chúng cho Người uống rượu pha mộc dược, nhưng Người không uống. Chúng đóng đinh Người vào thập giá, rồi chúng chia nhau áo Người bằng cách bắt thăm xem ai được phần nào. Vào lúc giờ thứ ba, chúng đã đóng đinh Người vào thập giá. Và có bản án ghi rằng : Vua dân Do Thái ! Và cùng với Người, chúng đóng đinh hai tên trộm cướp vào thập giá, một đứa bên hữu, một đứa bên tả Người.

Như vậy là ứng nghiệm lời Thánh Kinh rằng : Người đã bị liệt vào số những kẻ gian ác. Những người qua đường sỉ nhục Người, lắc đầu và nói :

S. "Kìa ! Kẻ phá đền thờ Thiên Chúa và xây lại trong ba ngày; hãy tự cứu mình xuống khỏi thập giá đi !"

- C.** Các thượng tế với các luật sĩ cũng nhạo báng Người và nói với nhau :
- S.** "Nó đã cứu được những kẻ khác mà không tự cứu mình ! Bây giờ, Đấng Kitô Vua Is-ra-el, hãy xuống khỏi thập giá đi để chúng ta thấy mà tin nào !"
- C.** Cả những kẻ cùng chịu đóng đinh với Người cũng lảng nhục Người. Từ giờ thứ sáu đến giờ thứ chín, tối tăm bao trùm toàn thể lãnh thổ. Và đến giờ thứ chín, Chúa Giêsu kêu lớn tiếng rằng :

✠ "Ê-lo-i, La-ma sa-bac-tha-ni" !

C. Nghĩa là :

✠ "Lạy Chúa tôi, lạy Chúa tôi. Tại sao Chúa bỏ tôi" !

- C.** Có mấy người đứng đó nghe thấy liền nói rằng :
- S.** "Kìa, nó gọi Ê-li-a !"
- C.** Bấy giờ có kẻ chạy đi nhúng miếng bông biển đầy giấm và cuốn vào cây gậy và đưa lên cho Người uống mà rằng :
- S.** "Hãy đợi xem Ê-li-a có đến đem nó xuống không?"
- C.** Nhưng Chúa Giêsu kêu một tiếng lớn và trút hơi thở.

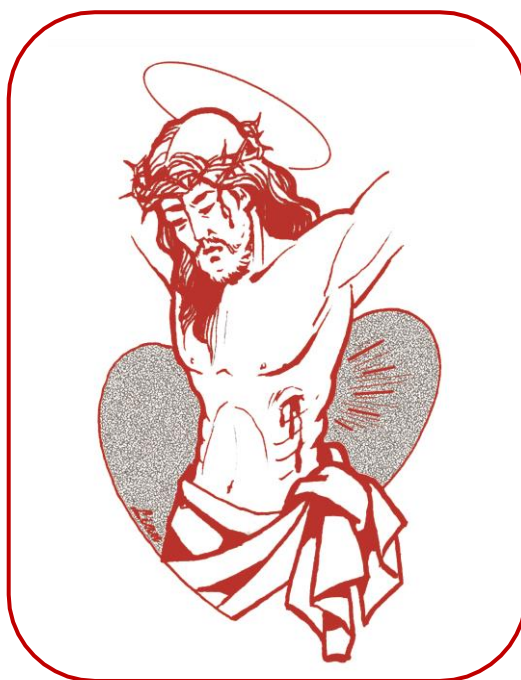
(Quý gôi thỉnh lặng trong giây lát)

- C.** Màn trong đền thờ xé ra làm đôi từ trên xuống dưới. Viên sĩ quan đứng trước mặt Người thấy Người kêu lên và trút hơi thở như thế, liền nói rằng :
- S.** "Đúng người này là Con Thiên Chúa !"
- C.** Cũng có những phụ nữ đứng nhìn từ đằng xa, trong số có Bà Maria Ma-đa-lê-na, Maria mẹ của Gia-cô-bê hậu và của Giuse, và bà Salomê, là những kẻ đã theo giúp Người khi Người còn ở xứ Ga-li-lê-a. Và nhiều người khác cũng đã lên Giê-ru-sa-lem với Người.

Trời đã xế chiều và hôm đó lại là ngày chuẩn bị, áp ngày Sab-bat. Ông Giuse quê ở A-ri-ma-thi-a một hội viên vị vọng trong công

nghe, cũng là người trông đợi nước Thiên Chúa, ông mạnh dạn đến gặp Phi-la-tô và xin xác Chúa Giêsu. Phi-la-tô ngạc nhiên nghe nói Người đã chết, ông gọi viên sĩ quan đến và hỏi xem Người đã chết thật chưa. Khi được viên sĩ quan phúc trình, quan trao xác Người cho Giuse. Giuse đã mua một khăn trắng, hạ xác Chúa Giêsu xuống khỏi thập giá, liệm vào khăn và đặt trong mộ đã đục sẵn trong đá, và lăn một tảng đá lấp cửa mộ. Lúc đó bà Maria Ma-đa-lê-na và Maria mẹ ông Giuse nhìn xem nơi Người được an táng.

Đó là lời Chúa.

BÀI THƯƠNG KHÓ

CHÚA NHẬT LỄ LÁ - NĂM C

Lc 23,1 - 23,56

“Sự Thương khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta”

C. Bài Thương Khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta theo thánh Luca

C. Đến giờ, Chúa Giêsu vào bàn ăn với mười hai tông đồ và bảo các ông :

✠ **“Thầy đã tha thiết ước ao ăn lễ Vượt Qua này với các con trước khi chịu khổ nạn. Thầy bảo các con, Thầy sẽ chẳng bao giờ ăn lễ này nữa, cho đến khi lễ này được thực hiện trong nước Thiên Chúa”.**

C. Rồi Người cầm chén, tạ ơn và phán :

✠ **“Các con hãy lãnh nhận chén này mà chia cho nhau : Thầy bảo cho các con biết : Thầy sẽ không uống thứ nho này nữa cho đến khi nước Thiên Chúa đến !”**

C. Đoạn Người cầm bánh và tạ ơn, bẻ ra và trao cho các ông mà phán :

✠ **“Này là Mình Ta hiến ban vì các con, các con hãy làm việc này mà nhớ đến Ta”.**

C. Cùng một thể thức ấy, sau bữa ăn tối, Người cầm lấy chén mà phán :

✠ **“Chén này là Tân ước trong Máu Ta sẽ đổ ra vì các con. Vả lại này tay kẻ nộp Ta đang ở gần Ta, ngay trên bàn này. Đành rằng Con Người sẽ ra đi như đã được ấn định, nhưng vô phúc cho kẻ nộp Người !”**

C. Bấy giờ các ông bắt đầu hỏi nhau xem ai trong nhóm họ là kẻ làm điều đó. Giữa các ông cũng xảy ra một cuộc tranh giành xem ai trong họ được coi là cao trọng hơn hết. Nhưng Người bảo :

✠ **“Vua chúa các dân ngoại thì thống trị dân, và những kẻ có quyền hành trên dân thì bắt dân gọi mình là ân nhân. Phần các con, thì không như thế, vì ai cao trọng hơn các con thì hãy trở thành như người nhỏ nhất, và kẻ làm đầu, hãy trở thành như người hầu bàn. Vì người ngồi ăn và kẻ hầu hạ, ai trọng hơn, nào chẳng phải là người ngồi ăn ư ? Thế mà Thầy, Thầy ở giữa các con như người hầu hạ. Còn các con, các con đã kiên trì với Thầy trong các cơn gian nan của Thầy, và Thầy xếp đặt nước trời cho các con như Cha Thầy đã xếp đặt cho Thầy, để các con sẽ được ăn uống đồng bàn trong nước Thầy, và được ngồi trên toà xét xử mười hai chi tộc Is-ra-el !”**

C. Rồi Chúa nói :

✠ **“Si-mon, Si-mon, này ma quỷ đã đòi sàng các con như sàng gạo, nhưng Ta đã cầu nguyện để con khỏi mất đức tin. Và phần con, khi đã trở lại, con hãy làm cho anh em con vững tin”.**

C. Ông thưa Người :

S. “Lạy Thầy, con sẵn sàng theo Thầy, dù vào tù hay đi chịu chết”.

C. Nhưng Người đáp :

✠ **“Phêrô, Thầy bảo cho con biết : hôm nay khi gà chưa gáy, con đã chối rằng không biết Thầy”.**

C. Và Người bảo các ông :

✠ **“Khi Thầy sai các con đi không mang theo túi tiền, không bị, không giày dép, nào các con có thiếu thốn sự gì không ?”**

C. Các ông thưa :

S. “Không thiếu gì cả”.

C. Vậy Người nói :

✘ “Nhưng bây giờ ai có túi tiền, hãy cầm lấy, ai có bị, cũng hãy làm như vậy, và ai không có gươm, thì hãy bán áo choàng mình mà mua lấy gươm. Vì Thầy bảo các con hay : còn điều này chép về Thầy cũng cần phải được ứng nghiệm : ‘Người đã bị liệt vào số những kẻ gian ác’. Vì mọi điều đã chép về Thầy phải được hoàn tất”.

C. Các ông thưa Người :

S. “Thưa Thầy, này có hai thanh gươm đây”.

C. Và Người bảo :

✘ “Đủ rồi”.

C. Đoạn Người ra đi lên núi cây ô-liu như thường lệ. Các môn đệ cũng đi theo Người. Đến nơi, Người bảo các ông :

✘ “Các con hãy cầu nguyện để khỏi sa chước cám dỗ”.

C. Rồi Người đi xa các ông một quãng bằng ném một hòn đá và quỳ gối cầu nguyện rằng :

✘ “Lạy Cha, nếu Cha muốn, xin Cha cất chén này xa con. Nhưng xin đừng theo ý con muốn, một theo ý Cha”.

C. Bấy giờ có Thiên thần từ trời hiện ra an ủi Người. Và Người lâm cơn hấp hối, Người cầu nguyện thiết tha hơn, và mồ hôi Người chảy ra như những giọt máu rơi xuống đất. Cầu nguyện xong, Người đứng dậy, trở lại chỗ các môn đệ, và thấy các ông còn đang ngủ vì buồn sầu. Người liền bảo :

✘ “Các con ngủ ư ? Hãy dậy và cầu nguyện, kẻo sa chước cám dỗ”.

C. Người còn đang nói, thì này đây một lũ đông, và một người trong nhóm Mười Hai là Giuđa dẫn đầu. Hắn lại gần Chúa Giêsu để hôn Người. Chúa Giêsu bảo hắn :

✘ “Giuđa, ngươi lấy cái hôn để nộp Con Người ư ?”

C. Thấy các sự sắp xảy ra, những kẻ đứng chung quanh Người liền hỏi :

S. “Thưa Thầy, chúng con có nên dùng gươm mà chém không?”

C. Và một người trong các ông chém tên đầy tớ Thầy thượng tế đứt tai phải. Nhưng Chúa Giêsu lên tiếng bảo :

✘ “Thôi, đủ rồi”.

C. Và Người sờ vào tai người đầy tớ ấy mà chữa cho y lành lại. Rồi Chúa Giêsu bảo các kẻ đến bắt Người gồm các thượng tế, trưởng vệ binh đền thờ và kỳ lão rằng :

✘ “Các người cầm gươm giáo gậy gộc đi bắt Ta như bắt tên cướp ư ? Hằng ngày Ta ngồi trong đền thờ giữa các người mà các người không bắt Ta. Nhưng đây là giờ của các người và của quyền lực tối tăm”.

C. Chúng liền bắt Người và điệu tới nhà thầy thượng tế. Còn Phêrô đi theo xa xa.

Họ đốt lửa ngay giữa sân và ngồi vòng quanh, Phêrô cũng ngồi lẫn với họ. Một đứa đầy tớ gái thấy ông ngồi gần lửa, thì nhìn kỹ ông và bảo :

S. “Cả ông này cũng theo hầy”.

C. Nhưng ông chối và nói :

S. “Này chị, tôi đâu quen biết người ấy”.

C. Một lát sau, có người khác nhìn ông và nói :

S. “Chính ông cũng là người trong bọn đó”.

C. Nhưng Phêrô đáp :

S. “Này anh, đâu có phải tôi”.

C. Chừng một giờ sau, một người khác lại quả quyết rằng :

S. “Đúng ông này cũng theo người ấy : vì ông ta cũng là người xứ Ga-li-lê-a”.

C. Phêrô đáp :

S. “Này anh, tôi không biết anh muốn nói gì ?”

C. Khi ông còn đang nói, thì lập tức gà liền gáy. Chúa Giêsu quay lại nhìn Phêrô. Bấy giờ Phêrô mới sực nhớ lời Chúa đã bảo ông trước : “Khi gà gáy, con đã chối Thầy ba lần”. Phêrô liền ra ngoài và khóc lóc thảm thiết.

Những kẻ canh giữ người, nhạo cười và đánh đập Người. Chúng che mặt Người, vả mặt mà hỏi Người rằng :

S. “Hãy đoán xem ai đánh người đó”.

C. Và chúng còn thốt ra nhiều lời khác nhục mạ Người. Vừa sáng ngày, các kỳ lão trong dân, các thượng tế và các luật sĩ hội lại và cho điệu Người ra trước công nghị mà nói :

S. “Nếu ông là Đấng Kitô, hãy nói cho chúng tôi hay”.

C. Người trả lời :

✠ “Tôi có nói, các ông cũng chẳng tin tôi, và nếu tôi có hỏi, các ông cũng chẳng trả lời và cũng chẳng tha tôi. Nhưng từ giờ đây, Con Người sẽ ngự bên hữu Thiên Chúa toàn năng”.

C. Mọi người đều hỏi lại :

S. “Vậy ông là Con Thiên Chúa ư?”

C. Người đáp :

✠ “Các ông nói đúng, Ta là Con Thiên Chúa”.

C. Bấy giờ họ nói :

S. “Chúng ta còn cần chứng cứ chi nữa ? Vì chính chúng ta cũng nghe y nói”.

C. Đoạn tất cả bọn họ đứng dậy và giải Người đến Phi-la-tô. Họ bắt đầu tố cáo Người rằng :

S. “Chúng tôi đã thấy người này xúi giục dân nổi loạn, ngăn cản nộp thuế cho Cê-sa-rê, và còn tự xưng là Kitô Vua”.

C. Phi-la-tô bảo các thượng tế và đám đông rằng :

S. “Ta không thấy người này có tội gì”.

C. Nhưng họ cố nài rằng :

S. “Người này đã làm náo động dân chúng, giảng dạy khắp xứ Giu-đê-a, bắt đầu từ Ga-li-lê-a đến đây”.

C. Phi-la-tô vừa nghe nói đến Ga-li-lê-a, liền hỏi cho biết có phải đương sự là người xứ Ga-li-lê-a không. Và khi đã biết Người thuộc thẩm quyền Hê-rô-đê, quan liền sai giải Người cho Hê-rô-đê cũng có mặt tại Giê-ru-sa-lem trong những ngày ấy. Hê-rô-đê thấy Chúa Giêsu thì mừng rỡ lắm, vì từ lâu, ông ao ước thấy Người, bởi đã nghe nói về Người rất nhiều, và hy vọng xem Người làm một vài phép lạ.

Nhà vua hỏi Người rất nhiều lời, nhưng Người không đáp gì hết. Trong khi ấy, các thượng tế và luật sĩ ở đó tố cáo Người dữ dội. Còn Hê-rô-đê cùng các quan lính thì khinh dể và nhạo báng Người, đoạn khoác cho Người một cái áo choàng trắng và gởi trả Người cho Phi-la-tô. Chính ngày đó, Hê-rô-đê và Phi-la-tô trở thành bạn hữu, vì trước kia họ là thù địch với nhau.

Bấy giờ Phi-la-tô triệu tập các thượng tế, các thủ lãnh và dân chúng lại, rồi bảo họ :

S. “Các người đã nộp cho ta người này như một kẻ xúi giục dân làm loạn, nhưng đây ta đã tra xét trước mặt các người, và ta không thấy người này phạm tội nào trong những tội các người tố cáo. Cả vua Hê-rô-đê cũng thấy như vậy, vì ta đã cử các người đến nhà vua và nhà vua cũng không thấy có chi đáng tội chết cả. Vậy ta sẽ cho sửa phạt, rồi tha đi”.

C. Mỗi dịp lễ, quan tổng trấn phải phóng thích cho họ một người tù. Vậy toàn dân đồng thanh kêu lên :

S. “Hãy giết người này, và tha Ba-ra-ba cho chúng tôi”.

C. Tên này vì dấy loạn trong thành và giết người, nên đã bị tổng ngục. Nhưng Phi-la-tô muốn tha Chúa Giêsu, nên lại nói với dân chúng. Nhưng chúng càng la to hơn và nói :

S. “Hãy đóng đinh nó, hãy đóng đinh nó vào thập giá !”

C. Lần thứ ba, quan lại nói với dân chúng :

S. “Người này đã làm gì xấu ? Ta không thấy nơi ông ấy có lý do để lên án tử hình. Vậy ta sẽ trừng phạt, rồi tha đi”.

C. Chúng lại la lớn tiếng, nhất định đòi đóng đinh Người vào thập giá, và tiếng la hét của chúng càng dữ dội hơn. Phi-la-tô liền tuyên án theo lời chúng yêu cầu. Vậy quan phóng thích tên đã bị cầm tù vì dấy loạn và giết người, là kẻ mà chúng đã xin tha, còn Chúa Giêsu thì quan trao phó để mặc ý chúng.

Khi điệu Người đi, chúng bắt một người xứ Sy-rê-nê, tên Si-mon, ở ngoài đồng về, chúng bắt ông vác thập giá theo sau Chúa Giêsu. Đám đông dân chúng theo Người, có cả mấy người phụ nữ khóc thương Người. Nhưng Chúa Giêsu ngoảnh mặt lại bảo họ rằng :

✠ “Hỡi con gái Giê-ru-sa-lem, đừng khóc thương Ta, hãy khóc thương chính các người và con cái các người. Vì này, sắp đến ngày người ta sẽ than rằng : ‘Phúc cho người son sẻ, phúc cho những lòng không sinh nở và những vú không nuôi con’.

Bấy giờ người ta sẽ lên tiếng với núi non rằng : ‘Hãy đổ xuống đè chúng tôi’, và nói với các gò nổng rằng : ‘Hãy che lấp chúng tôi đi’. Vì nếu cây tươi còn bị xử như vậy, thì gỗ khô sẽ ra sao ?”

C. Cùng với Người, chúng còn điệu hai tên gian ác nữa đi xử tử. Khi đã đến nơi gọi là Núi Sọ, chúng đóng đinh Người vào thập giá cùng với hai tên trộm cướp, một đứa bên hữu và một đứa bên tả Người. Bấy giờ Chúa Giêsu than thở rằng :

✠ “Lạy Cha, xin tha cho chúng, vì chúng không biết việc chúng làm”.

C. Rồi chúng rút thăm mà chia nhau áo Người. Dân chúng đứng đó nhìn xem, và các thủ lãnh thì cười nhạo Người mà rằng :

S. “Nó đã cứu được kẻ khác thì hãy tự cứu mình đi, nếu nó thật là Đấng Kitô, người Thiên Chúa tuyển chọn”.

C. Quân lính đều chế giễu Người và đưa giấm cho Người uống và nói :

- S.** “Nếu ông là vua dân Do Thái, ông hãy tự cứu mình đi”.
- C.** Phía trên đầu Người có tấm bảng đề chữ Hy Lạp, La-tinh và Do Thái như sau : “Người này là vua dân Do Thái”. Một trong hai kẻ trộm bị đóng đinh trên thập giá cũng sỉ nhục Người rằng :
- S.** “Nếu ông là Đấng Kitô, ông hãy tự cứu ông và cứu chúng tôi nữa”.
- C.** Đối lại, tên kia mắng nó rằng :
- S.** “Mi cũng chịu đồng một án mà mi chẳng sợ Thiên Chúa sao. Phần chúng ta, như thế này là đích đáng, vì chúng ta chịu xứng với việc chúng ta đã làm, còn ông này, ông có làm gì xấu đâu ?”
- C.** Và anh ta thưa Chúa Giêsu rằng :
- S.** “Lạy Ngài, khi nào về nước Ngài, xin nhớ đến tôi”.
- C.** Chúa Giêsu đáp :
- ✠ **“Quả thật, Ta bảo người : ngay hôm nay, người sẽ ở trên Thiên đàng với Ta”.**
- C.** Lúc đó vào khoảng giờ thứ sáu, tối tăm liền bao trùm cả mặt đất cho đến giờ thứ chín. Mặt trời trở nên u ám, màn trong đền thờ xé ra làm đôi ngay chính giữa. Lúc đó Chúa Giêsu kêu lớn tiếng rằng :
- ✠ **“Lạy Cha, Con phó linh hồn Con trong tay Cha”.**
- C.** Nói đoạn, Người trút hơi thở.

(Quý gôi thỉnh lặng trong giây lát)

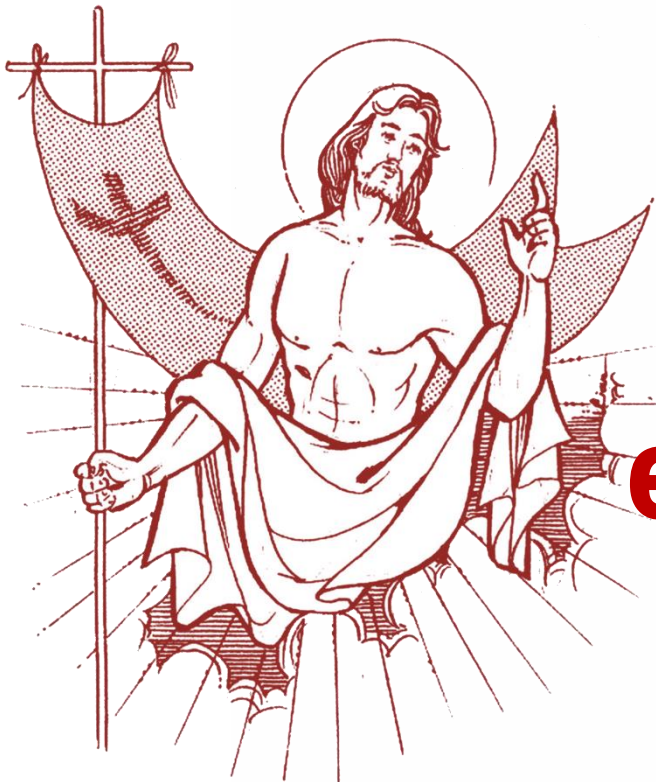
- C.** Thấy sự việc xảy ra, viên sĩ quan ca tụng Thiên Chúa rằng :
- S.** “Ông này quả thật là người công chính”.
- C.** Và tất cả dân chúng có mặt thấy cảnh tượng đó, và chứng kiến những sự việc xảy ra, liền đâm ngực trở về.
- Đứng xa xa, có những kẻ quen biết Người, và mấy phụ nữ đi theo Người từ xứ Ga-li-lê-a, họ cũng chứng kiến. Tuy nhiên, có một công nghị viên tên là Giuse, người tốt lành và công chính. Ông này đã

không đồng ý với mưu toan và hành động của các công nghị viên khác, ông quê ở thành A-ri-ma-thi-a trong xứ Giu-đê-a, chính ông cũng trông đợi nước Chúa. Ông đến gặp Phi-la-tô và xin xác Chúa Giêsu. Đoạn ông hạ xác Người xuống, liệm trong khăn và táng trong mồ đã đục sẵn, nơi chưa táng xác ai. Hôm đó là ngày chuẩn bị và sắp bước sang ngày Sab-bat.

Trong khi đó, những người phụ nữ đã đi với Người từ xứ Ga-li-lê-a, cũng theo đến xem mồ và xác Người được táng như thế nào. Rồi các bà về sửa soạn thuốc thơm và dầu thơm. Nhưng trong ngày Sab-bat, các bà nghỉ theo đúng luật.

Đó là Lời Chúa.

PASSIO EXSULTET

Lưu ý :

1 Phần âm nhạc của Bộ hát Thương Khó soạn theo cung PASSIO. Xướng viên cần hát cho rõ chữ, nhất là những dấu hỏi - ngã - nặng, vì nốt nhạc chỉ có tính cách hướng dẫn.

2 Bộ hát Thương Khó gồm các vai :

✠ : Chúa Giêsu.

NK : Người kể.

M : Một người khác

DC : Dân chúng.

BÀI ĐỌC

THỨ SÁU TUẦN THÁNH

☉ BÀI ĐỌC I (Is 52,13 - 53,12)

Bài trích sách tiên tri Isaia.

Này tôi tớ Ta sẽ được cao minh, sẽ vinh thăng tấn phát, cao cả tuyệt vời. Cũng như nhiều người đã kinh ngạc, vì thấy người tàn tạ mất hết vẻ người, dung nhan người cũng không còn nữa, cũng thế, muôn dân sẽ sửng sốt, các vua không còn biết nói chi trước mặt người. Vì họ sẽ thấy việc chưa ai kể cho mình, sẽ biết điều mình chưa hề được nghe.

Ai mà tin được điều chúng ta nghe? Và Chúa đã tỏ ra sức mạnh cho ai? Người sẽ lớn lên trước mặt Ngài như một chồi non, như một rễ cây, tự đất khô khan. Người chẳng còn hình dáng, cũng chẳng còn sắc đẹp để chúng ta nhìn ngắm, không còn vẻ bên ngoài, để chúng ta yêu thích; bị người đời khinh rẻ như kẻ thấp hèn nhất, như kẻ đốn đau nhất, như kẻ bệnh hoạn, như một người bị che mặt và bị khinh rẻ, bởi đó, chúng ta không kể chi đến người.

Thật sự, người đã mang lấy sự đau yếu của chúng ta, người đã gánh lấy sự đau khổ của chúng ta. Mà chúng ta lại coi người như kẻ phong cùi, bị Thiên Chúa đánh phạt và làm cho nhục hổ. Nhưng người đã bị thương tích vì tội lỗi chúng ta, bị tan nát vì sự gian ác chúng ta. Người lãnh lấy hình phạt cho chúng ta được bình an, và bởi thương tích người mà chúng ta được chữa lành. Tất cả chúng ta lang thang như chiên cừu, mỗi người một ngả. Chúa đã chất trên người tội ác của tất cả chúng ta.

Người hiến thân vì người tình nguyện và không mở miệng như con chiên bị đem đi giết, và như chiên non trước mặt người xén lông, người thính lặng chẳng hé môi. Do cưỡng bách và án lệnh, người đã bị tiêu diệt; ai sẽ còn kể đến dòng dõi người nữa, bởi vì người đã bị

khai trừ khỏi đất người sống; vì tội lỗi dân Ta, Ta đánh phạt người. Người ta định đặt mồ người giữa những kẻ gian ác, nhưng khi chết, người được chôn giữa kẻ giàu sang, mặc dầu người đã không làm chi bất chính, và miệng người không nói lời gian dối. Chúa đã muốn hành hạ người trong đau khổ.

Nếu người hiến thân làm lễ vật đền tội, người sẽ thấy một dòng dõi trường tồn, và nhờ người, ý định Chúa sẽ thành tựu. Nhờ nỗi khổ tâm của người, người sẽ thấy và sẽ được thỏa mãn. Nhờ sự thông biết, tội tở công chính của Ta sẽ công chính hoá nhiều người, sẽ gánh lấy những tội ác của họ. Bởi đó, Ta trao phó nhiều dân cho người, người sẽ chia chiến lợi phẩm với người hùng mạnh. Bởi vì người đã hiến thân chịu chết và đã bị liệt vào hàng phạm nhân, người đã mang lấy tội của nhiều người, và đã cầu bầu cho các phạm nhân.

Đó là Lời Chúa.

⊙ **BÀI ĐỌC II (Dt 4,14-16; 5,7-9)**

Bài trích thư gửi tín hữu Do Thái.

Anh em thân mến, chúng ta có một thượng tế cao cả đã đi qua các tầng trời, là Đức Giêsu, Con Thiên Chúa, nên chúng ta hãy giữ vững việc tuyên xưng đức tin của chúng ta. Vì chưng, không phải chúng ta có thượng tế không thể cảm thông sự yếu đuối của chúng ta, trái lại, Người đã từng chịu thử thách bằng mọi cách như chúng ta, ngoại trừ tội lỗi.

Khi còn sống ở đời này, Chúa Kitô đã lớn tiếng rơi lệ dâng lời cầu xin khẩn nguyện lên Đấng có thể cứu mình khỏi chết, và vì lòng thành kính, Người đã được nhậm lời. Dầu là Con Thiên Chúa, Người đã học vâng phục do những đau khổ Người chịu, và khi hoàn tất, Người đã trở nên căn nguyên ơn cứu độ đời đời cho tất cả những kẻ từng phục Người

Đó là Lời Chúa.

PASSIO

Gm. Phaolô Nguyễn Văn Hoà

NK.
 Sự thương khó Đức Giê - su Ki - tô Chúa chúng ta theo thánh Gio - an

Khi ấy Chúa Giê - su cùng các môn đệ sang bên kia suối Cé - dron,
 ở đấy có một khu vườn. Người vào đó với các môn đệ. Giu - đa
 tên phản bội đã biết rõ nơi ấy, vì Chúa Giê - su thường đưa các
 môn đệ tới đó hội họp. Vậy Giu - đa dẫn đội binh và lính gác do
 các thượng tế và biệt phái cấp cho, chúng đến đấy mang theo đèn đuốc và
 vũ khí. Chúa Giê - su đã biết trước mọi việc sẽ xảy đến. Người tiến ra
 và hỏi chúng rằng: **NK.** "Các người tìm ai?" **DC.** Chúng thưa rằng: "Tìm Giê - su
NK. Na - gia - reth". **NK.** Người bảo chúng rằng: **NK.** "Chính là Ta đây" Giu - đa, tên phản

bội cũng đứng đấy với chúng. Người vừa nói chính là Ta đây, thì chúng lùi lại

và ngã xuống đất. Người lại hỏi chúng một lần nữa rằng: **"Các người tìm ai?"**

NK. **DC.** **NK.** Chúng thưa rằng: **"Tìm Giê - su Na - gia - reth"**. Người liền đáp lại rằng: **"Ta đã bảo các**

người rằng: chính là Ta đây. Vậy nếu các người tìm Ta thì hãy để cho những

người này đi" **NK.** Như thế là trọn lời đã nói: trong những kẻ Cha đã ủy cho Con,

Con không làm mất người nào. Bấy giờ Si-mon Phê - rô sẵn thanh gươm liền rút ra

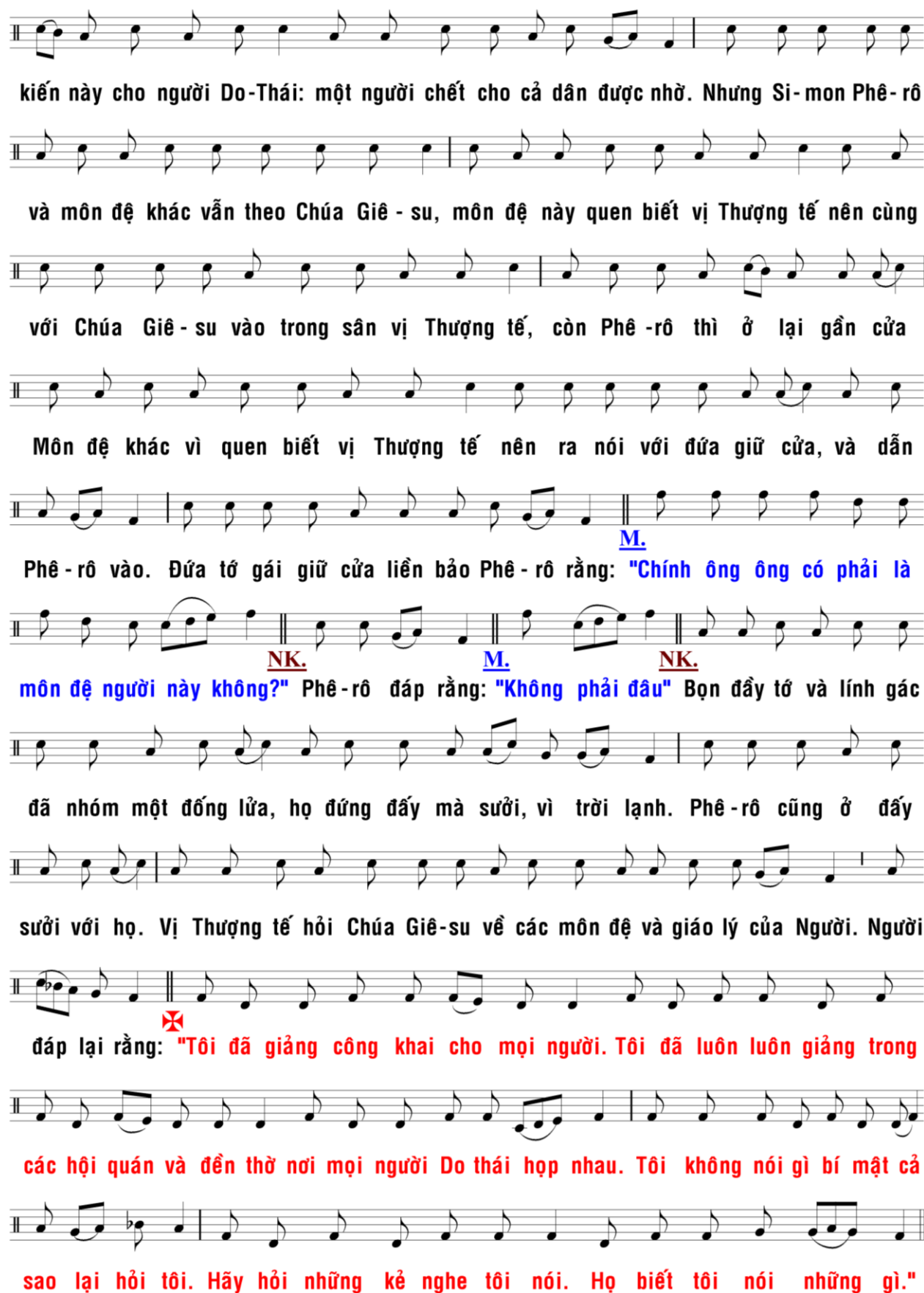
đánh tên đầy tớ vị Thượng tế, và chém đứt một bên tai phải. Đầy tớ ấy tên

là Man - cô. Nhưng Chúa Giê - su bảo Phê - rô rằng: **"Hãy xỏ gươm vào vỏ. Ta không**

uống chén Cha Ta đã ban cho Ta sao?" **NK.** Bấy giờ đội binh, viên quan chức và lính

gác của người Do Thái bắt trói Người. Và trước hết điệu Người đến nhà An - na, vì

ông này là nhạc phụ ông Cai - pha, làm Thượng tế năm ấy. Chính Cai - pha đã giúp ý

kiến này cho người Do-Thái: một người chết cho cả dân được nhờ. Nhưng Si-mon Phê-rô

và môn đệ khác vẫn theo Chúa Giê-su, môn đệ này quen biết vị Thượng tế nên cùng

với Chúa Giê-su vào trong sân vị Thượng tế, còn Phê-rô thì ở lại gần cửa

Môn đệ khác vì quen biết vị Thượng tế nên ra nói với đứa giữ cửa, và dẫn

Phê-rô vào. Đứa tớ gái giữ cửa liền bảo Phê-rô rằng: **"Chính ông ông có phải là**

môn đệ người này không?" Phê-rô đáp rằng: **"Không phải đâu"** Bọn đầy tớ và lính gác

đã nhóm một đồng lửa, họ đứng đấy mà sưởi, vì trời lạnh. Phê-rô cũng ở đấy

sưởi với họ. Vị Thượng tế hỏi Chúa Giê-su về các môn đệ và giáo lý của Người. Người

đáp lại rằng: **"Tôi đã giảng công khai cho mọi người. Tôi đã luôn luôn giảng trong**

các hội quán và đến thờ nơi mọi người Do thái họp nhau. Tôi không nói gì bí mật cả

sao lại hỏi tôi. Hãy hỏi những kẻ nghe tôi nói. Họ biết tôi nói những gì."

Nghe nói thế, một tên lính gác đứng ở đó và Người một cái, nói rằng: "Người dám trả

lời vị Thượng tế như vậy sao?" Người liền đáp lại rằng: "Nếu tôi nói sai thì hãy tỏ

ra sai ở chỗ nào. Nếu tôi nói phải thì sao lại đánh tôi?" Bấy giờ, An - na

để Người bị trói mà dẫn tới Thượng tế Cai - pha. Phê - rô vẫn ở đấy sưởi. Có người

hỏi Phê - rô rằng: "Cả ông nữa, Có phải ông cũng là môn đệ Giê - su ?" Phê - rô

nói rằng: "Không phải đâu" Một tên đầy tớ vị Thượng tế có họ với người đầy tớ bị

Phê-rô chém đứt tai, bảo Phê-rô rằng: "Tôi đã chẳng thấy ông ở trong vườn với ông

ấy sao ?" Một lần nữa Phê-rô lại chối, và tức thì gà liền gáy, Bấy giờ họ điệu Người

từ nhà Cai - pha đến công đường. Trời đã sáng, người Do-thái không vào công đường vì sợ

nhờ bẩn và không thể ăn mừng lễ Vượt Qua được. Vậy Phi - la - tô phải ra ngoài đón

họ và hỏi rằng: "Các người tố cáo người này về tội chi?" Chúng đáp lại rằng: "Nếu nó

chẳng phải là tên gian phi thì chúng tôi chẳng nộp cho Ngài" Phi-la-tô bảo chúng rằng:

"Các người hãy đem đi mà xử theo hiến pháp của các người." Dân Do-thái đáp lại rằng:

"Chúng tôi không có phép lên án xử tử ai." Như thế là ứng nghiệm lời Chúa Giê-su

đã nói. Người sẽ phải chết cách nào. Phi-la-tô liền vào trong công đường, gọi Chúa

Giê-su và hỏi Người rằng: Ông có phải là Vua dân Do thái không?" Chúa Giê-su đáp

rằng: "Tự ý quan nói điều ấy hay là quan đã nghe ai nói về tôi." Phi-la-tô trả lời

rằng: "Tôi có phải là người Do thái đâu. Những người trong nước ông và các vị thượng

tế đã nộp ông cho tôi. Ông đã làm chi?" Chúa Giê-su đáp rằng: "Nước tôi không thuộc

về thế gian này. Giả như nước tôi thuộc về thế gian này thì quân đội của tôi đã

chiến đấu để tôi thoát khỏi tay người Do thái. Nhưng không, nước tôi không thuộc về thế

gian này." Bấy giờ, Phi-la-tô hỏi Người rằng: "Ông là Vua sao?" Chúa Giê-su đáp lại rằng:

✠ "Phải! Tôi là vua, vì thế tôi đã sinh ra và đã xuống thế gian là để làm chứng

cho sự thật. Ai ham mộ sự thật thì nghe tôi." NK. Phi - la - tô lại hỏi rằng :

M. "Sự thật là chi ?" NK. Nói thế rồi, Phi - la - tô lại ra bảo dân Do - thái rằng :

M. "Ta không thấy người này có lý do gì đáng lên án. Nhưng trong dịp lễ Vượt qua vẫn

có lệ tha một người. Vậy các người có muốn ta tha Vua dân Do thái cho các người không?"

NK. Bấy giờ, chúng kêu lên rằng: DC. "Không (đừng tha người này). Nhưng xin tha Ba ra ba".

NK. Ba - ra - ba là một tên trộm cướp. Phi - la - tô lại truyền điệu Chúa Giê - su đến và

cho hành hạ Người. Bọn lính bện một vòng gai đặt trên đầu Người, và khoác cho Người

một áo đỏ. Chúng đến gần Người nói rằng: DC. "Tâu Vua Do thái" NK. Rồi chúng vả mặt Người.

M. Phi - la - tô trở lại và bảo dân rằng: "Các người hãy coi ! Ta dẫn người này ra ngoài

để các người biết: Ta không thấy nơi người này một lý do nào để lên án"

NK.

Vậy Chúa Giê-su đi ra, đầu còn đội vòng gai, và mình còn khoác áo đỏ.

M.**NK.**

Phi-la-tô bảo rằng: "Đây là người" Các Thượng tế và lính gác thấy Người liền kêu

DC.**NK.**

lên rằng: "Đóng đinh nó vào thập giá ! Đóng đinh nó vào thập giá" Phi-la-tô bảo

M.

chúng rằng: "Các người đem đi mà đóng đinh. Còn ta ta không thấy người này có tội gì

NK.**DC.**

mà lên án" Dân Do-thái trả lời rằng: "Chúng tôi có luật và cứ theo luật ấy

NK.

thì nó phải chết vì nó đã tự xưng mình là con Thiên Chúa." Nghe vậy, Phi-la-tô càng

M.

thêm sợ hãi. Ông lại vào công đường hỏi Chúa Giê-su rằng: "Quê ông ở đâu?"

NK.

Nhưng Chúa Giê-su không đáp lại lời nào. Bấy giờ Phi-la-tô bảo Người rằng:

M.

"Ông không trả lời tôi hay sao? Ông không biết tôi có quyền tha và cũng có quyền

NK.**X**

đóng đinh ông trên thập giá?" Chúa Giê-su đáp rằng: "Nếu từ trên chẳng ban cho

ông thì ông chẳng có quyền gì đối với tôi. Vì thế kẻ nộp tôi cho ông thì

NK.
nặng tội hơn ông." Từ đó Phi-la-tô tìm cách để tha Chúa Giê-su, nhưng dân

DC.
 Do - thái lại kêu lên rằng **"Nếu ông tha nó thì ông không phải là kẻ nghĩa**

NK.
thiết của hoàng đế. Ai tự xưng là Vua, tức là kẻ thù của vua" Nghe lời

ấy, Phi - la - tô truyền đưa Chúa Giê - su ra ngoài. Ông ngồi trên toà cao gọi là

Li - thos - tro - tos, tiếng Do - thái gọi là Ga - ba - tha. Hôm đó là ngày áp lễ

M.
 Vượt qua, vào khoảng mười hai giờ trưa. Phi-la-tô bảo dân Do-thái rằng: **"Đây là**

NK. **DC.**
Vua các người" Chúng đáp lại rằng: **"Đem đi ! Đem đi ! Đóng đinh nó vào thập giá"**

NK. **M.** **NK.**
 Phi-la-tô trả lời rằng: **"Giết Vua các người sao?"** Các thượng tế đáp lại rằng:

DC. **NK.**
"Chúng tôi chỉ có một hoàng đế là Xê - da - rê " Rồi Phi-la - tô trao Người cho

chúng đem đi đóng đinh. Chúng điệu Người đi. Người phải vác lấy thập giá tiến về

một nơi gọi là núi Sọ, tiếng Do-thái gọi là Gôn - gô - tha. Ở đó, chúng đóng

đinh Người trên thập giá cùng với hai người khác, mỗi người một bên, Chúa Giê-su ở giữa. Phi-la-tô thảo một bản án, và truyền đóng trên thập giá. Bản án ấy ghi rằng: "Giê-su Na-da-rét, Vua dân Do-Thái". Có nhiều người Do-thái đọc bản án ấy, vì nơi Chúa Giê-su bị đóng đinh ở gần thành. Bản án ấy lại được viết bằng tiếng Hy-bá, tiếng La-tinh, và tiếng Hy-lạp. Vậy các Thượng tế Do-thái đến thưa Phi-la-tô rằng: **DC.** "Xin đừng viết: Vua dân Do thái. Nhưng nên viết. Người này đã xưng mình là Vua Do-thái" **NK.** Phi-la-tô đáp lại rằng: **M.** "Điều ta đã viết là viết"

NK. Đóng đinh Chúa Giê-su rồi chúng lấy áo Người chia làm bốn phần, mỗi người một phần. Chúng lấy cả áo lót nhưng áo lót không có đường may, và là tấm nguyên từ trên xuống dưới. Chúng liền bảo nhau rằng. **DC.** "Đừng xé ra nhưng rút thăm xem ai được" **NK.** Như thế là trọn lời Kinh Thánh rằng: "Chúng đã chia nhau áo và rút

thăm áo lót." Và quân lính đã làm như vậy. Đứng gần thập giá Chúa Giê-su,

thì có Mẹ Người, bà Ma-ri-a Clê-ô-pha là chị em với Mẹ Người, và

Ma-ri-a Ma-đa-lê-na. Thấy Mẹ Người và bên cạnh có môn đệ Người

yêu, Chúa Giê-su thưa Mẹ rằng: **"Thưa Bà này là con Bà."** Rồi Người bảo môn

đệ rằng: **"Đây là mẹ con"** Và từ lúc đó, môn đệ đưa Mẹ Người về nhà

mình. Chúa Giê-su biết từ nay mọi sự đã hoàn tất, và để trọn lời

Sách Thánh, Người nói rằng: **"Ta khát."** Ở đấy có một bình đầy dấm. Người ta

liền lấy miếng bọt biển thấm giấm chua, rồi buộc vào mũi đồng mà đưa lên cho

Người. Ném một chút dấm đoạn Chúa Giê-su nói rằng: **"Mọi sự đã hoàn tất."**

NK. Rồi Người gục đầu xuống tắt thở.

NK. Là ngày áp lễ và không muốn để xác trên thập giá ngày Sa-bát, vì là

*Quý thánh lặng giây lát.
Sau đó hãy tiếp*

ngày đại lễ người Do - thái xin Phi - la - tô cho đánh đập ống chân những người bị
 tử hình, và tháo xác xuống. Bọn lính liền đến đánh đập ống chân người thứ nhất
 rồi người thứ hai, cả hai bị đóng đinh với Người. Đến gần Chúa Giê - su thấy
 Người đã chết chúng không đánh đập ống chân Người nữa, nhưng có một tên lính lấy
 ngọn móc mà đâm vào cạnh sườn tức thì nước và máu chảy ra. Kẻ đã xem thấy
 việc này đã làm chứng và chứng của người thì thật, và người ấy biết rằng mình
 đã nói thật để anh em cùng tin. Mọi việc đó xảy ra để trọn lời Kinh Thánh rằng
 Người ta chẳng đánh đập cái xương nào của Người, và lời này rằng : chúng nhìn
 xem Người chúng đã đâm. Kế đó, Giu-se A - ri - ma - thi - a, một môn đệ của Chúa
 Giê - su nhưng là môn đệ trong bóng tối vì sợ người Do - thái, đến xin Phi - la - tô
 cho tháo xác Chúa Giê - su xuống. Phi - la - tô cho phép, ông liền đến và cắt

xác Người. Ni - cô - đê - mô cũng đến, ông này trước kia đã đến gặp Chúa Giê - su
ban đêm. Ông mang một bình trộn dầu và thuốc thơm độ trăm cân. Họ hạ xác
Chúa Giê - su xuống, xức thuốc thơm và liệm trong khăn theo cách thức người Do - thái
thường làm. Ở chỗ Chúa Giê - su bị đóng đinh có một thửa vườn, và trong vườn
ấy có một ngôi mộ còn mới chưa chôn cất người nào. Vì là ngày dọn lễ
của người Do - thái, và vì ngôi mộ ấy rất gần, nên họ an táng Người ở đó.

PASSIO

Dại Chứng viện Thánh Giuse Saigon

NK.
 Bài thương khó Đức Giê-su Ki - tô, Chúa chúng ta, theo thánh Gio - an.

Khi ấy, Chúa Giê-su đi với môn đệ sang qua suối Xê - rông, ở đó có một khu
 vườn, Người vào đó cùng với các môn đệ. Giu - đa, tên phản bội, đã biết rõ
 nơi đó, vì Chúa Giê-su thường đến đấy với các môn đệ. Nên Giu - đa dẫn tới
 một toán quân cùng với vệ binh do các thượng tế và biệt phái cấp cho, nó đến đây
 với đèn đuốc và khí giới. Chúa Giê-su đã biết mọi sự sẽ xảy đến cho mình,
 nên Người tiến ra và hỏi chúng rằng: **✠ "Các người tìm ai?"** **NK.** Chúng thưa rằng:
DC. "Giê - su Na - gia - reth" **NK.** Chúa Giê-su nói rằng: **✠ "Ta đây".**
NK.
 Giu - đa là kẻ định nộp Người cũng đứng đó với bọn này. Nhưng khi Người vừa

nói: Ta đây bọn chúng liền giật lùi lại và ngã xuống đất liền. Người lại hỏi

chúng rằng: **"Các người tìm ai?"** Chúng thưa rằng: **"Giê - su Na - gia - rét".**

NK. Chúa Giê - su đáp rằng: **"Ta đã bảo các người rằng ta đây! Vậy nếu**

các người tìm bắt ta, thì hãy để cho những người này đi về".

NK. Như thế là trọn lời đã nói: Con chẳng để mất người nào trong những kẻ Cha

đã trao phó cho con. Bấy giờ Si - mon Phê - rô có sẵn thanh gươm, liền rút ra

đánh tên đầy tớ vị thượng tế, chém đứt tai bên phải. Đầy tớ ấy tên là Man - cô.

Nhưng Chúa Giê - su bảo Phê - rô rằng: **"Hãy xỏ gươm vào bao. Chén Cha**

Ta đã trao lễ nào Ta không uống". Bấy giờ toán quân, trưởng toán và vệ

binh của người Do thái bắt Chúa Giê - su trói lại, và điệu Người đến nhà ông

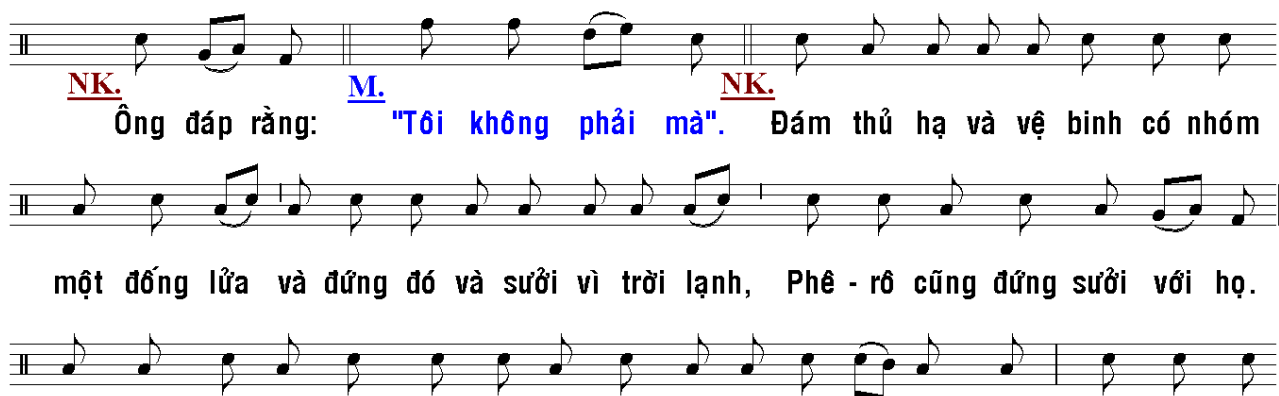

An-na trước vì ông ta là nhạc phụ của Cai - pha đương làm thượng tế năm này.

Chính Cai - pha là người đã giúp ý kiến này cho người Do thái: để một người chết thay cho cả dân thì hơn nhiều. Còn Phê - rô và môn đệ kia vẫn theo Chúa Giê - su. Môn đệ sau này quen vị thượng tế, nên cùng với Chúa Giê - su vào trong sân vị thượng tế, còn Phê-rô đứng lại ngoài. Vì thế, môn đệ kia là người quen với vị thượng tế, nên đi ra nói với người giữ cửa và dẫn Phê - rô vào.

M.
 Cô nữ tì gác cửa liền bảo Phê-rô rằng: **"Có phải ông cũng là môn đệ của người đó?"**

NK. M. NK.
 Ông đáp rằng: **"Tôi không phải mà".** Đám thủ hạ và vệ binh có nhóm một đồng lửa và đứng đó và sưởi vì trời lạnh, Phê - rô cũng đứng sưởi với họ.

Vị thượng tế hỏi Chúa Giê - su về môn đệ và giáo lý của Người. Chúa Giê - su đáp rằng: **✠ "Tôi đã nói công khai trước mặt thiên hạ, tôi thường giảng dạy tại hội đường và trong đền thờ, nơi mà các người Do thái thường tụ họp,**

tôi không nói chi thẩm lên cả. Tại sao ông lại hỏi tôi? Ông cứ hỏi những người đã nghe tôi về những điều tôi đã giảng dạy. Họ đã quá rõ điều tôi nói rồi". NK. Nghe vậy, một tên vệ binh đứng đó và mặt Chúa Giê - su mà nói rằng: M. "Anh trả lời vị thượng tế như vậy ư?" NK. Chúa Giê - su đáp rằng: "Nếu Ta nói sai, hãy chứng minh điều sai đó, mà nếu Ta nói phải thì tại sao anh lại vả Ta?" NK. Rồi An - na cho giải Người vẫn bị trói đến cùng vị thượng tế Cai-pha. Lúc ấy Phê-rô đang đứng sưởi. Họ bảo ông rằng: M. "Có phải ông cũng là môn đệ của người đó?" Ông chối và nói rằng: NK. "Tôi không phải mà." M. Một tên thủ hạ của vị thượng tế có họ với người bị Phê-rô chém đứt tai cái lại rằng: NK. "Tôi đã chẳng thấy ông ở trong vườn cùng với người đó sao?" M. Phê-rô lại chối nữa và ngay lúc đó gà liền gáy. Bấy giờ họ điệu Chúa Giê-su từ nhà Cai-pha đến pháp đình.

Lúc đó tảng sáng và họ không vào pháp đình để khỏi bị nhơ bẩn và để có thể ăn

lễ Vượt Qua. Lúc ấy, Phi - la - tô ra ngoài gặp họ và nói rằng:

M.

"Các người tố cáo người này về điều chi?"

NK.

Họ đáp lại rằng:

DC.

"Nếu hấn không phải là tay gian ác, chúng tôi đã không nộp cho Ngài".

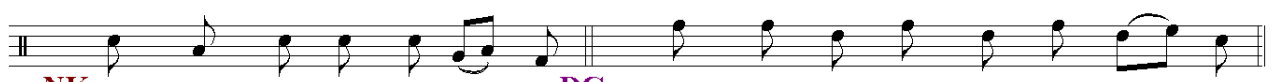

NK.

Phi-la - tô bảo họ:

M.

"Các người cứ bắt và xét xử theo luật lệ của các người".

NK.

Nhưng người Do thái đáp lại rằng:

DC.

"Chúng tôi chẳng có quyền giết người nào".

NK.

Thế mới ứng nghiệm lời Chúa Giê - su đã nói trước: Người sẽ phải chết

cách nào. Bấy giờ Phi-la-tô trở vào pháp đình gọi Chúa Giê - su đến mà hỏi rằng:

M.

"Ông có phải là Vua dân Do thái không?"

NK.

Chúa Giê - su đáp rằng:

✠

"Ngài tự ý nói thế, hay là có người khác nói với ngài về tôi?"

NK.

M.

Phi-la - tô đáp rằng: "Ta đâu phải là người Do thái. Nhân dân ông cùng các thượng tế

đã trao nộp ông cho ta, ông đã làm chi?" NK. Chúa Giê - su đáp rằng:

✠ "Nước tôi không thuộc về thế gian này. Nếu nước tôi thuộc về thế gian này,

thì những người của tôi đã chiến đấu để tôi không bị nộp cho người Do thái,

nhưng mà nước tôi không thuộc chốn này". NK. Phi - la - tô hỏi lại:

M. "Vậy ông là vua ư?" NK. Chúa Giê - su đáp rằng: ✠ "Ngài nói đúng vậy: Tôi là Vua thật".

Tôi sinh ra và đến trong thế gian này là chỉ để làm chứng về Chân lý. Ai thuộc

về Chân lý thì nghe tiếng tôi". NK. Phi - la - tô bảo Người: M. "Chân lý là chi?"

NK. Nói lời này xong, ông lại ra gặp người Do thái và bảo họ: M. "Ta không thấy

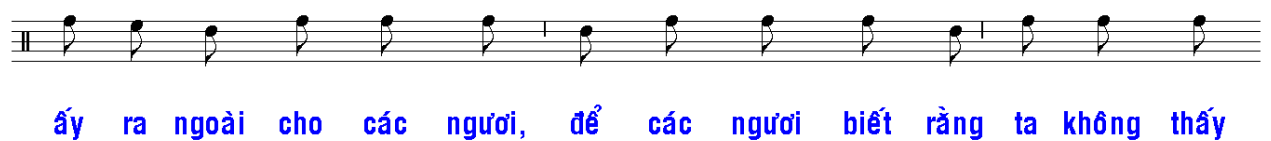
nơi người này có lý do để khép án được. Nhưng theo tục lệ các người, ta

sẽ phóng thích cho các người một tù nhân vào dịp lễ Vượt Qua. Vậy các người có muốn

ta phóng thích Vua Do thái cho các người chăng?" NK. Họ liền la lên rằng:

NK. DC.
Người Do thái đáp lại: "Chúng tôi đã có luật và theo luật đó nó phải chết,

NK.
vì nó tự xưng là Con Thiên Chúa thật". Nghe lời đó Phi-la-tô càng hoảng sợ hơn.

M.
Ông trở vào pháp đình và nói với Chúa Giê-su rằng: "Ông ở đâu đến?"

NK. M.
Nhưng Chúa Giê-su không đáp lại câu nào. Bấy giờ Phi-la-tô bảo Người: "Ông không nói

cùng ta ư? Ông không biết rằng ta có quyền đóng đinh ông vào thập giá

NK. ✠
và cũng có quyền tha ông sao?" Chúa Giê-su đáp rằng: "Ngài chẳng có quyền

gì trên tôi, nếu từ trên không ban xuống cho; vì thế nên kẻ nộp tôi cho ngài

NK.
mắc tội lớn hơn". Từ lúc đó, Phi-la-tô tìm cách tha Người. Nhưng người Do thái

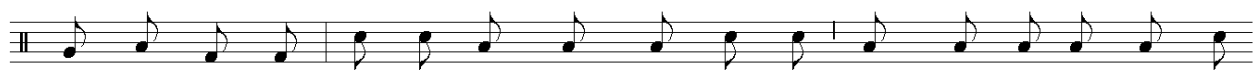
DC.
la lên rằng: "Nếu quan tha cho nó, quan không phải là trung thần của Xê-da, vì ai

NK.
xưng mình là vua, kẻ đó chống lại Xê-da". Phi-la-tô vừa nghe lời đó, liền cho điệu

Chúa Giê-su ra ngoài, rồi ông lên ngôi tòa xử, nơi gọi là Nền đá, tiếng Do thái gọi

là Gab - ba - tha. Lúc đó vào khoảng giờ thứ sáu ngày chuẩn bị lễ Vượt Qua.

Phi - la - tô bảo dân rằng: M. "Đây là vua các người". NK. Nhưng họ càng la to rằng:

DC. "Giết đi, giết đi, đóng đinh nó đi !" NK. Phi - la - tô nói rằng: M. "Ta đóng đinh vua các

NK. người ư?" Các thượng tế đáp rằng: DC. "Chúng tôi không có vua nào khác

NK. ngoài Xê - da". Bấy giờ quan giao Người cho họ đem đóng đinh.

Vậy họ điệu Chúa Giê - su đi. Và chính Người vác thập giá đến nơi

kia gọi là Núi Sọ, tiếng Do thái gọi là Gol-go-tha. Ở đó họ đóng đinh Người trên

thập giá cùng với hai người khác nữa: mỗi người một bên, còn Chúa Giê-su thì ở giữa

hai người. Phi - la - tô cũng viết một tấm bảng và sai đóng trên thập giá.

Bảng mang những hàng chữ này: "Giê-su Na-gia-rét, Vua dân Do thái". Nhiều người

Do thái đọc được bảng đó, vì nơi Chúa Giê-su chịu đóng đinh thì gần thành,

mà bằng viết thì bằng tiếng Do thái, La tinh và Hy lạp. Vì thế các thượng tế

DC.

đến thưa với Phi-la-tô rằng: "Xin đừng viết: "Vua dân Do thái", nhưng nên viết

NK.

M.

"Người này đã nói: Ta là Vua dân Do thái". Phi-la-tô đáp rằng: "Điều ta đã viết

NK.

là viết rồi". Khi quân lính đã đóng đinh Chúa Giê-su trên thập giá rồi thì họ lấy

áo Người chia làm bốn phần, cho mỗi người một phần, còn cái áo dài là áo không có

DC.

đường khâu, đan liền từ trên xuống dưới. Họ bảo nhau rằng: "Chúng ta đừng xé áo này,

NK.

nhưng hãy rút thăm xem ai được". Hầu ứng nghiệm lời Kinh Thánh: "Chúng đã chia nhau

các áo Ta và đã rút thăm áo dài của Ta". Chính quân lính đã làm điều này.

Đứng gần thập giá Chúa Giê-su, lúc đó có Mẹ Người, cùng với chị Mẹ Người

là Ma - ri - a vợ ông Clê - ô - pha và Ma - ri - a Ma - đa - lê - na.

Khi thấy Mẹ và bên cạnh có môn đệ Người yêu, Chúa Giê-su thưa Mẹ rằng:

Quý thánh lắng giây lát. Sau đó kể tiếp

của người thứ nhất và người thứ hai cùng chịu treo trên thập giá với Người. Nhưng lúc họ đến gần Chúa Giê-su, họ thấy Người đã chết nên không đánh đập ống chân Người nữa, tuy nhiên một tên lính lấy giáo đâm cạnh sườn Người, tức thì máu cùng nước chảy ra. Kẻ đã xem thấy thì đã minh chứng, mà lời chứng của người đó chân thật, và người đó biết rằng mình nói thật để cho các người cũng tin nữa.

Những sự này đã xảy ra để ứng nghiệm lời Kinh Thánh: "Người ta sẽ không đánh đập một cái xương nào của Người". Lời Kinh Thánh khác rằng: "Họ sẽ nhìn xem Đấng họ đã đâm thấu qua". Sau đó Giu-se người xứ A-ri-ma-thi-a, môn đệ Chúa Giê-su, nhưng thầm kín vì sợ người Do thái, xin Phi-la-tô cho phép cất xác Chúa Giê-su. Phi-la-tô chấp thuận, và ông đến cất xác Chúa Giê-su. Ni-cô-đê-mô cũng đến, ông là người trước kia đã

gặp Chúa Giê-su ban đêm. Ông đem theo chừng một trăm cân một dược trộn lẫn với

hương trầm. Họ lấy xác Chúa Giê-su và lấy khăn bọc lại cùng với thuốc thơm theo

tục lệ khâm liệm người Do thái. Ở nơi Chúa Giê-su chịu đóng đinh

có cái vườn và trong vườn có một ngôi mộ mới, chưa chôn cất người nào.

Vì là ngày chuẩn bị lễ của người Do thái và ngôi mộ lại rất

gần, nên họ đã mai táng Chúa Giê-su trong mộ đó.

EXSULTET

Đại Chủng viện Thánh Giuse Saigon

Mừng vui lên hỡi muôn lớp cơ binh thiên thần trên trời. Cùng vui lên,
hỡi những thừa tác viên này. Tiếng loa cứu độ hãy vang rền không gian.
Mừng reo chiến công oai hùng: Vua khải hoàn. Và vui lên, toàn trái đất vui lên
dưới ánh huy hoàng chiếu soi, và dưới ánh sáng Chúa muôn đời chói ngời,
tất cả vũ trụ đều hân hoan được ơn thoát ly xa miền tối u sầu.
Cùng vui lên, ôi Mẹ Hội Thánh vui lên, uy nghiêm trong muôn ngàn ánh quang,
khắp nơi trong cung điện này hòa vang lên ngàn muôn tiếng ca reo mừng của nhân trần.

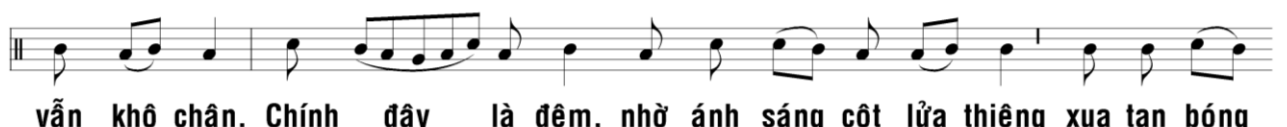
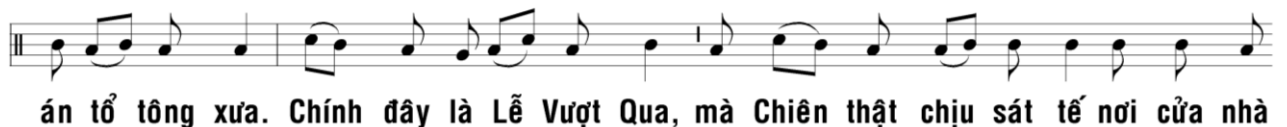
⊙ *Phần riêng của thừa tác viên có chức thánh*

(Hợp nhau đây tôi xin anh chị em rất thân yêu, đang hân hoan tham gia nguồn
sáng này, hết tâm kêu xin cùng Chúa uy linh, tha thiết khẩn xin lòng Chúa nhân từ.
Người đủ thương tôi, tôi dù không có công chi thương cho tôi nhập hàng tư tế Người,

*Thừa tác viên không có chức thánh hát tiếp ở đoạn
"Thật chính chính đáng..."*

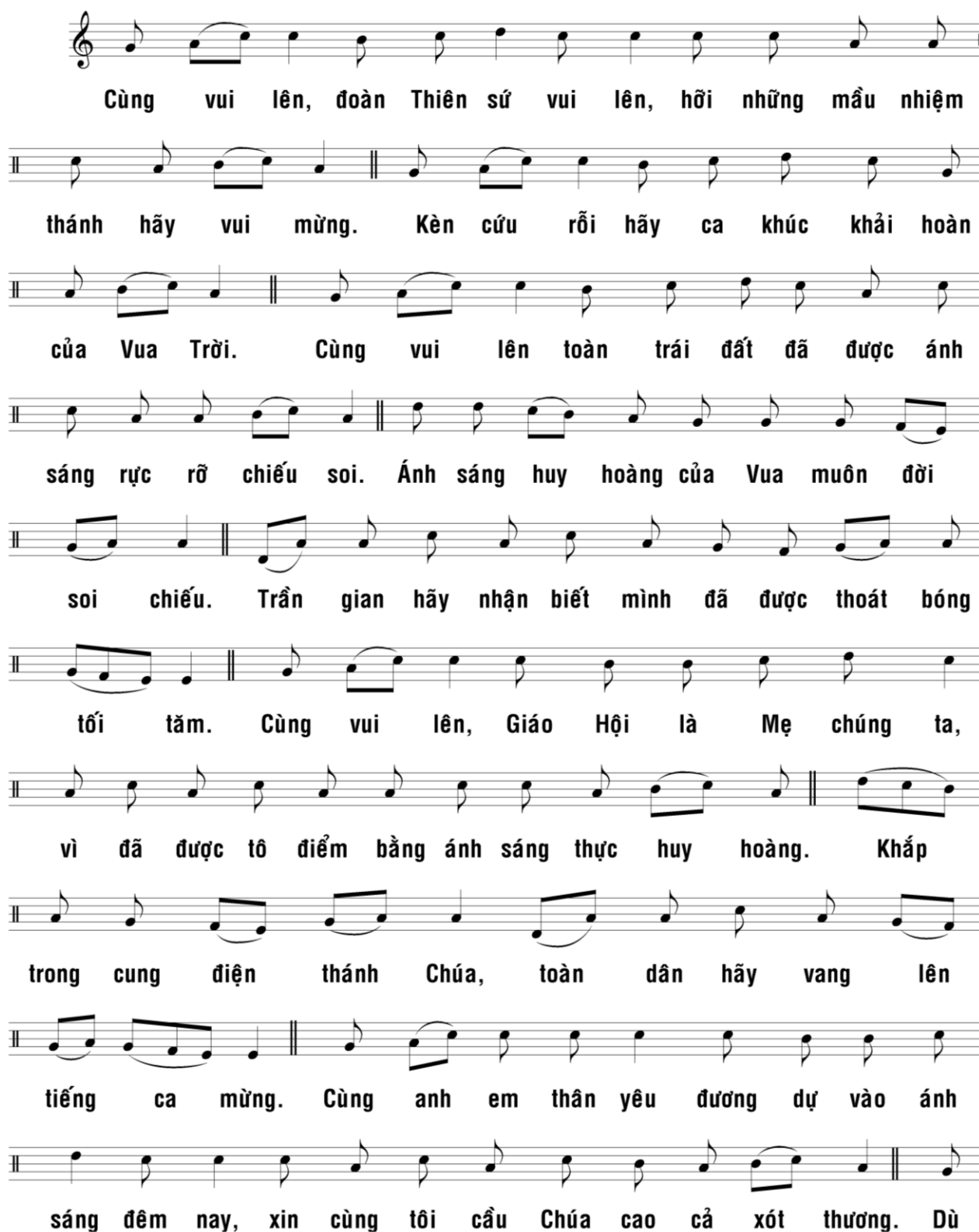
đưa về hợp đoàn cùng các thánh nhân. Đây (i) là đêm, xiềng xích bị bẻ tung,
Đức Ki-tô ra khỏi ngục vinh thắng tiến lên. Nguồn phúc cứu thế nếu không trào ban,
chúng ta sinh ra nào có ích chi? Ôi huyền nhiệm thay, lòng Thiên Chúa yêu
trần thế chúng tôi. Tình thương yêu của Chúa không ai hiểu thấu, để cứu đầy tớ,
Chúa đã nộp chính Con yêu. Ôi cần thiết thay tội A-đam, tội đã được tẩy xóa
chính nhờ sự chết Chúa Ki-tô. Ôi tội hồng phúc, vì cho chúng ta Đáng Cứu
Chuộc rất cao sang. Ôi đêm thật hạnh phúc, chỉ người biết giờ Chúa Ki-tô từ
cõi chết đã vinh thắng. Đây là đêm mà sách Thánh đã ghi: là đêm rực rỡ sáng
như bình minh, đêm mà ánh sáng soi cho ta biết bao cảm mến sướng vui.
Vì thế sự thánh thiện của đêm nay xua đuổi hết tội khiên, tẩy sạch vết nhơ
người có tội được sạch trong, kẻ ưu phiền vui sướng hân hoan. Phá tan hận thù
oán ghét, và sớm đem hòa thuận đồng tâm khuất phục quyền bính thế gian.
Kính lạy Cha chí thánh, nguyện xin trong nguồn ơn thánh đêm nay nhận cho hương

thơm lẽ chiều hôm, là lẽ nghi dâng cây nến làm bởi sáp ong tinh tuyền đây, do tay
 thừa tác viên Giáo Hội cùng kính dâng lên. Giờ đây tôi hiểu biết ý nghĩa của
 ngọn nến lung linh sáng lên để Chúa được ngợi chúc tôn vinh. Dù phân chia đi
 ở khắp nơi cũng không hao mòn chi, luôn nuôi bằng tinh chất sáp ong mẹ đã
 gây nên. Ôi đêm hồng ân, này đêm nối kết trời đất, kết hợp thiên Chúa với
 muôn người thế chúng tôi. Nguyện xin cho cây nến này dâng Chúa đây luôn luôn được
 tỏa sáng, phá tan mọi bóng tối đêm nay. Nguyện cho ngọn nến lung linh hòa với
 muôn muôn vì sao, luôn được Chúa đoái thương xem như hương trầm ngát thơm bay.
 Ước mong ngôi sao mai, sẽ gặp gỡ ánh lửa này chiếu sáng luôn. Này đây ngôi
 sao không bao giờ lặn đi chính là Con Chúa, Đức Ki-tô, Ngôi Sao từ nơi
 tối tăm vượt lên chiếu sáng nhân gian. Người là Đấng thống trị hằng sống
 đến muôn đời muôn kiếp vinh quang. A - men.

EXSULTET

Gm. Phaolô Nguyễn Văn Hoà

Cùng vui lên, đoàn Thiên sứ vui lên, hỡi những mẫu nhiệm
thánh hãy vui mừng. Kèn cứu rồi hãy ca khúc khải hoàn
của Vua Trời. Cùng vui lên toàn trái đất đã được ánh
sáng rực rỡ chiếu soi. Ánh sáng huy hoàng của Vua muôn đời
soi chiếu. Trần gian hãy nhận biết mình đã được thoát bóng
tối tăm. Cùng vui lên, Giáo Hội là Mẹ chúng ta,
vì đã được tô điểm bằng ánh sáng thực huy hoàng. Khắp
trong cung điện thánh Chúa, toàn dân hãy vang lên
tiếng ca mừng. Cùng anh em thân yêu đương dự vào ánh
sáng đêm nay, xin cùng tôi cầu Chúa cao cả xót thương. Dù

tôi không đáng, nhưng Người đã đoái thương cho nhập hàng giáo phẩm.

Cúi xin muôn ơn Người soi sáng, để tôi ca cho

đến muôn đời ánh sáng này. Vì Đức Giê - su Ki tô

Con Chúa, Chúa chúng ta, hằng sống hằng trị cùng Người, làm một

với Chúa Thánh Thần muôn đời. (T) A - men. (X) Chúa ở cùng anh chị

em. (T) Và ở cùng cha. (X) Hãy nâng tâm hồn lên (T) Chúng con

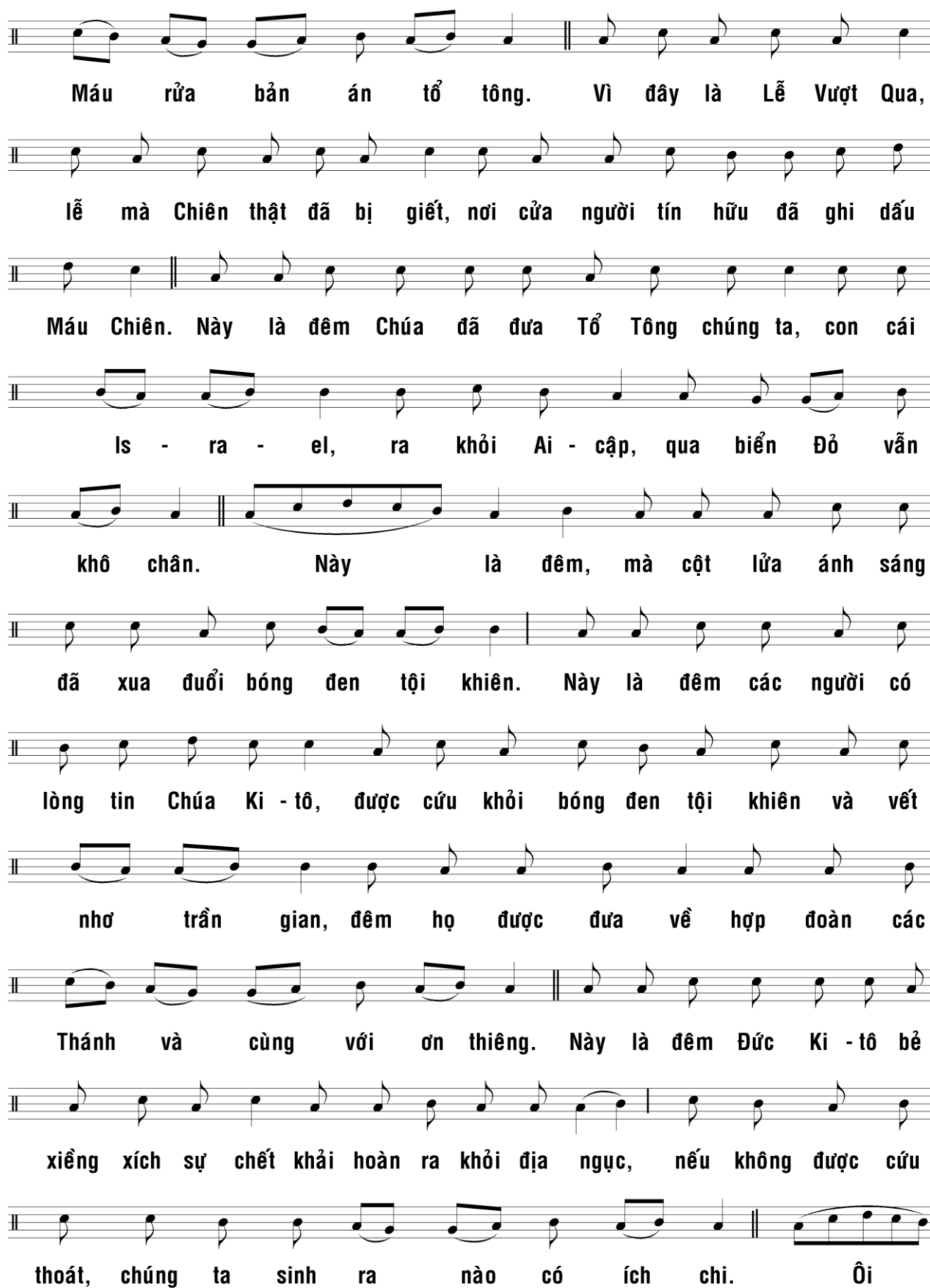
đang hướng về Chúa. (X) Hãy tạ ơn Chúa là Thiên Chúa chúng ta.

(T) Thật là chính đáng. Thật là chính đáng, phải đem cả tâm trí lên

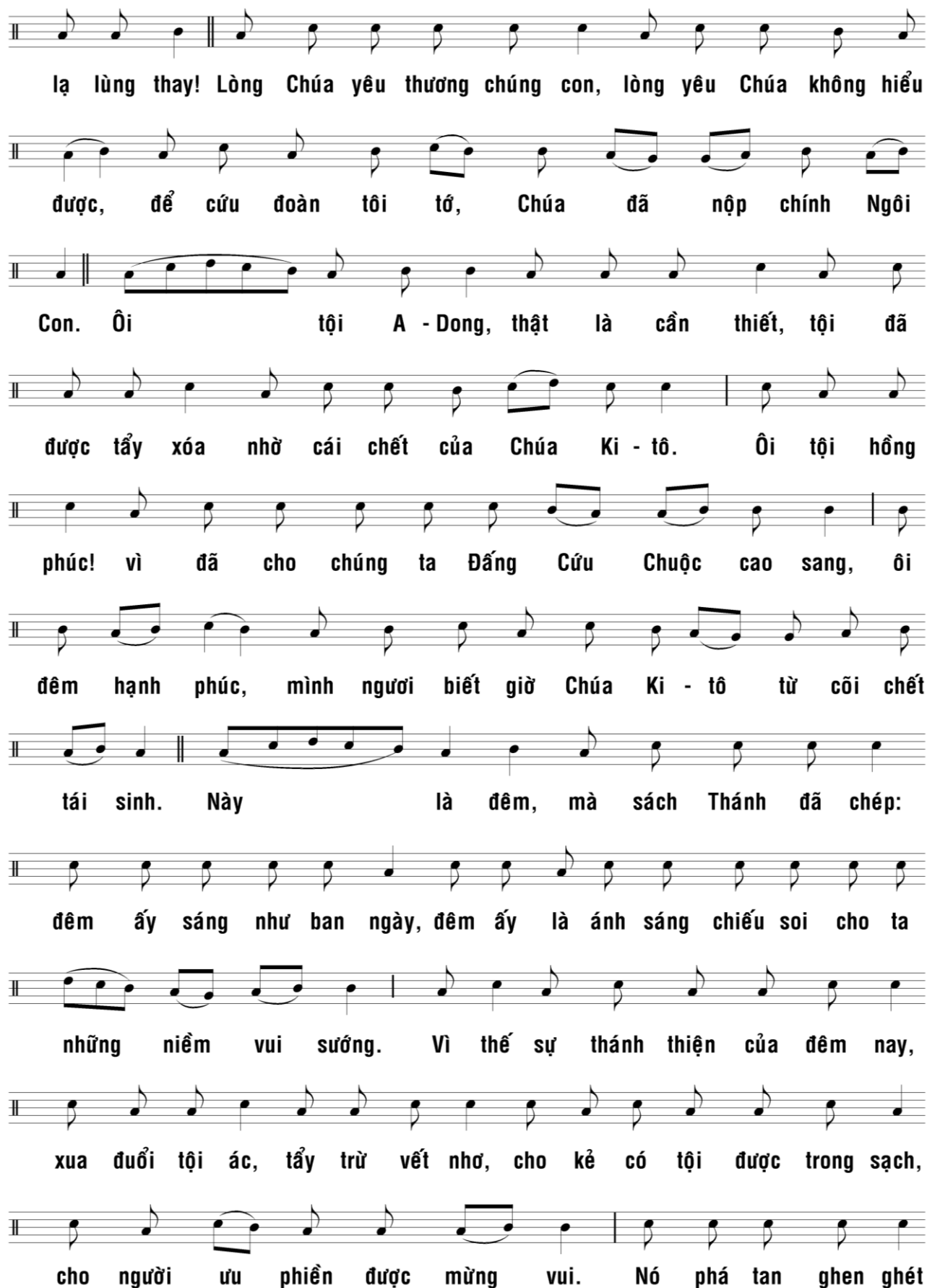
tiếng ca tụng Đức Chúa Cha, Đấng thiêng liêng toàn năng, Đức

Giê - su Ki - tô Con Một Chúa, Chúa chúng con, nơi Cha cả

muôn đời, đã thay chúng con trả nợ A - Dong, đã lấy

Máu rửa bản án tổ tông. Vì đây là Lễ Vượt Qua,
 lễ mà Chiên thật đã bị giết, nơi cửa người tín hữu đã ghi dấu
 Máu Chiên. Đây là đêm Chúa đã đưa Tổ Tông chúng ta, con cái
 Is - ra - el, ra khỏi Ai - cập, qua biển Đỏ vẫn
 khô chân. Đây là đêm, mà cột lửa ánh sáng
 đã xua đuổi bóng đen tội khiên. Đây là đêm các người có
 lòng tin Chúa Ki - tô, được cứu khỏi bóng đen tội khiên và vết
 nhơ trần gian, đêm họ được đưa về hợp đoàn các
 Thánh và cùng với ơn thiêng. Đây là đêm Đức Ki - tô bẻ
 xiềng xích sự chết giải hoàn ra khỏi địa ngục, nếu không được cứu
 thoát, chúng ta sinh ra nào có ích chi. Ôi

lạ lòng thay! Lòng Chúa yêu thương chúng con, lòng yêu Chúa không hiểu
 được, để cứu đoàn tôi tớ, Chúa đã nộp chính Ngài
 Con. Ôi tội A - Dong, thật là cần thiết, tội đã
 được tẩy xóa nhờ cái chết của Chúa Ki - tô. Ôi tội hồng
 phúc! vì đã cho chúng ta Đấng Cứu Chuộc cao sang, ôi
 đêm hạnh phúc, mình người biết giờ Chúa Ki - tô từ cõi chết
 tái sinh. Đây là đêm, mà sách Thánh đã chép:
 đêm ấy sáng như ban ngày, đêm ấy là ánh sáng chiếu soi cho ta
 những niềm vui sướng. Vì thế sự thánh thiện của đêm nay,
 xua đuổi tội ác, tẩy trừ vết nhơ, cho kẻ có tội được trong sạch,
 cho người ưu phiền được mừng vui. Nó phá tan ghen ghét

thấy nó đang cháy, ngôi sao không biết giờ lặn, ngôi sao ra khỏi
âm phủ, soi sáng chung cho cả khắp nhân gian.

Lạy Chúa, trong dịp lễ Vượt Qua vui mừng này, xin Chúa ban cho
chúng con được bình an. Nguyên che chở và dẫn dắt con cái Chúa
giáo dân và giáo sĩ Đức Thánh Cha, và Đức Giám Mục
của chúng con. Xin Chúa đoái nhìn đến nhà cầm quyền của chúng con,
xin lòng thương vô biên Chúa dẫn đưa lòng trí họ yêu công bình và
chân lý, để nhờ công việc dưới thế, cùng với dân
Chúa, họ đáng được hưởng mai sau nước trời chính quê hương.

Vì Đức Giê - su Ki - tô Chúa chúng con, Đáng hàng sống hàng trị cùng
Đức Chúa Cha, và Đức Chúa Thánh Thần muôn đời. (T) A - men

